

CONFEDERAȚIA PATRONALĂ
CONCORDIA
DIALOG PENTRU DEZVOLTARE

România, la jumătatea anului 2026

O economie în căutarea direcției,
între turbulențe externe și
vulnerabilități interne

SEPTEMBRIE 2026

Cuprins

- 2** Sumar executiv
- 4** Creșterea economică: contributori și perspective
- 9** Comerțul extern
- 12** Finanțe publice și rata inflației
- 16** Politică monetară
- 21** Piețe financiare
- 24** Piața muncii
- 31** Competitivitate și potențial de creștere pentru România

Sumar executiv

S1 2026: economia se oprește, prețurile nu

Primul semestru din 2026 a confirmat cel mai puțin dorit scenariu pentru economia românească: nu doar că revenirea așteptată nu a venit, dar PIB-ul a scăzut cu 0,8% față de aceeași perioadă a anului trecut, adâncind slăbiciunea deja vizibilă din a doua jumătate a lui 2025. Peste factorii interni deja cunoscuți - politica fiscal-bugetară restrictivă și incertitudinea politică - s-a suprapus un șoc extern greu de anticipat: războiul din Orientul Mijlociu, care a împins în sus prețurile la combustibili, gaze și fertilizanți agricoli, lovind direct puterea de cumpărare și încrederea în economie.

Pe partea de cerere, consumul populației - motorul tradițional al creșterii - a devenit detractor important, cu o contribuție negativă de 0,8 puncte procentuale în T1 2026, la care s-a adăugat impactul negativ al variației stocurilor (-2,5 p.p.). Exporturile nete, investițiile și consumul public au compensat doar parțial acest declin. Industria s-a decuplat de la revenirea din Zona Euro, iar vânzările retail au coborât până la 7,3% în iunie, pe fondul unor indicatori de încredere ai consumatorilor și firmelor aflați la minime multianuale.

Inflația cu două cifre, apoi o frânare bruscă

Rata inflației a depășit pragul de 10% în prima parte a anului, atingând un maxim de 10,9%, alimentată în bună măsură de scumpirea carburanților pe fondul conflictului din Orientul Mijlociu. Din iulie însă, tabloul s-a schimbat rapid: inflația a coborât la 8,2%, de la 10,4% în luna precedentă, iar BNR estimează o apropiere de 6% până la finalul anului. Traectoria este încurajatoare, dar fragilă - volatilitatea prețurilor carburanților, eliminarea plafonării la gazele naturale pentru populație și a plafonului la adaosul comercial pentru alimente rămân riscuri concrete pentru perioada următoare.

Pe frontul fiscal, disciplina bugetară și creșterile de taxe au dat rezultate: deficitul cash a ajuns la 2,34% din PIB la finalul lunii iulie, un ritm care indică o probabilitate mare de încadrare în ținta anuală de 6,2% din PIB, cu condiția să nu apară derapaje pe zona de cheltuieli odată cu instalarea unui nou guvern.

BNR a menținut neschimbată rata de dobândă de politică monetară de-a lungul întregului semestru, o postură pe care piața o vede prelungindu-se cel puțin până la începutul anului 2027. Creditarea a rămas moderată - creșterea anuală a stocului total a fost de 6,5% - cu o încetinire vizibilă a creditelor de consum și a celor ipotecare, ultimele afectate suplimentar de blocajul înregistrărilor la ANCPI.

Piețele financiare și piața muncii, sub presiunea activității economice slabe și a factorilor externi

Leul s-a depreciat cu aproximativ 3% față de euro, pe fondul căderii guvernului Bolojan și al turbulențelor generate de războiul din Iran - un context similar celui din Polonia, unde zlotul a pierdut 4%, dar diferit de cel din Ungaria, unde forintul s-a apreciat puternic după victoria electorală a lui Péter Magyar. Randamentele titlurilor de stat au urcat cu 100-150 puncte de bază între martie și mai, înainte să se stabilizeze. În contrast, bursele din România și Ungaria au avut un semestru excelent, BET și BUX înregistrând randamente de 33%, respectiv 26%.

Piața muncii a resimțit din plin încetinirea economică: rata șomajului a urcat la 6,8% în aprilie și iunie, maximul ultimilor ani, iar creșterea salariilor nete s-a temperat drastic, la doar 3,5% în iunie, față de ritmurile de 10-20% din anii anteriori. Sectorul privat a fost afectat aproape la fel de mult ca cel bugetar, dinamica salariilor private înjumătățindu-se față de anul trecut.

Competitivitatea, testul care se apropie

Dincolo de cifrele semestriale, 2026 pune presiune tot mai mare pe competitivitatea structurală a economiei românești. Costul orar al forței de muncă rămâne unul dintre cele mai scăzute din U.E., dar acest avantaj se erodează: în ultimii 10 ani, creșterea reală a salariilor a depășit cu 33 de puncte procentuale dinamica productivității, un decalaj care nu mai poate fi ignorat. În paralel, eliminarea plafonărilor la energie a scumpit drastic factorii de producție pentru firme - prețul energiei electrice pentru consumatorii industriali mari a urcat la nivele care sunt printre cele mai ridicate din U.E., iar cel al gazelor naturale, până acum unul dintre cele mai mici din Europa, se apropie rapid de nivelurile din Germania și Austria.

Toate acestea se suprapun peste cele două deficite gemene ale României: deficitul de cont curent, cel mai ridicat din Uniunea Europeană (aproape 8% din PIB), și un deficit bugetar care, deși în scădere, rămâne printre cele mai mari din regiune. Conform Băncii Mondiale, la finalul lui 2026 România va rămâne, din perspectiva acestor doi indicatori, mai aproape de economii emergente precum Egipt, Columbia sau Brazilia decât de partenerii săi din Uniunea Europeană. Fereastra pentru corectarea acestor dezechilibre structurale - prin reforme, nu doar prin rectificări bugetare - se îngustează pe măsură ce trece timpul.

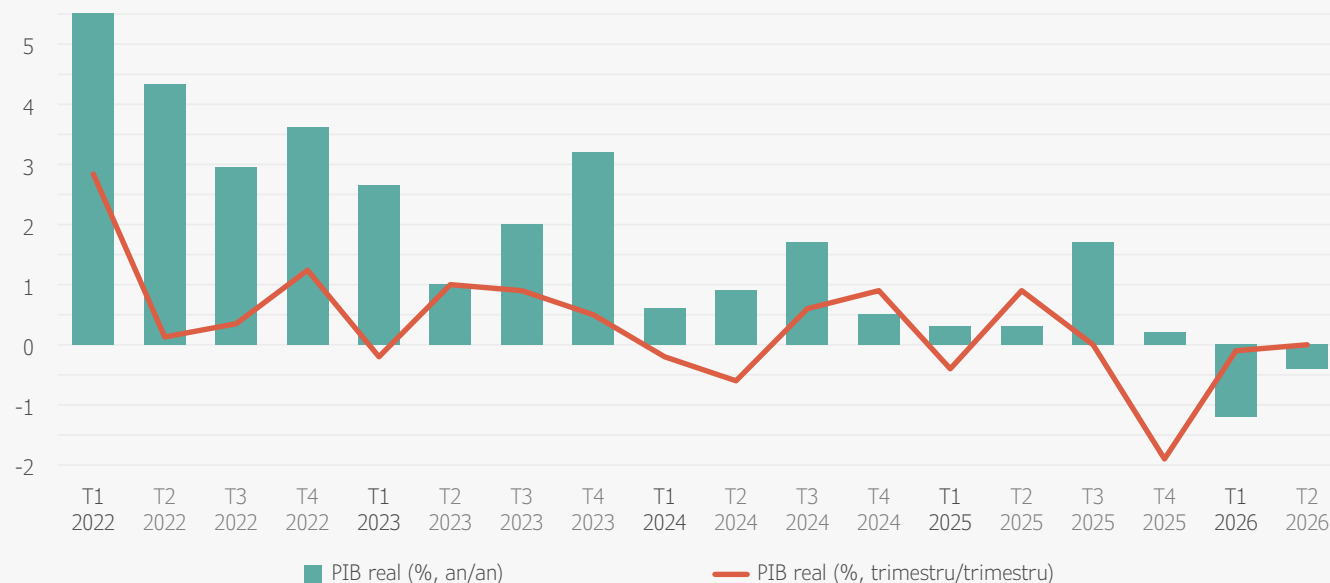

1. Creșterea economică: contributori și perspective

Primul semestru din 2026 a fost marcat de o evoluție economică slabă, cu o scădere de 0,8% față de aceeași perioadă a anului precedent. Această dinamică a venit în continuarea unui S2 2025 slab, pe fondul măsurilor restrictive de politică fiscal-bugetară, al incertitudinilor politice interne, dar și pe fondul tensiunilor geopolitice și comerciale la nivel global. Războiul din Orientul Mijlociu a contribuit semnificativ la scăderea perspectivei privind creșterea economică, fiind un catalizator important al creșterii prețurilor la combustibili și gaze, dar și al prețurilor pentru alte produse importante precum fertilizanții agricoli. Toate acestea au condus la scăderea încrederii în economie și la reducerea puterii de cumpărare, cu impact negativ asupra consumului și investițiilor private.

Creșterea economică în România (%)

RAPORT MACROECONOMIC

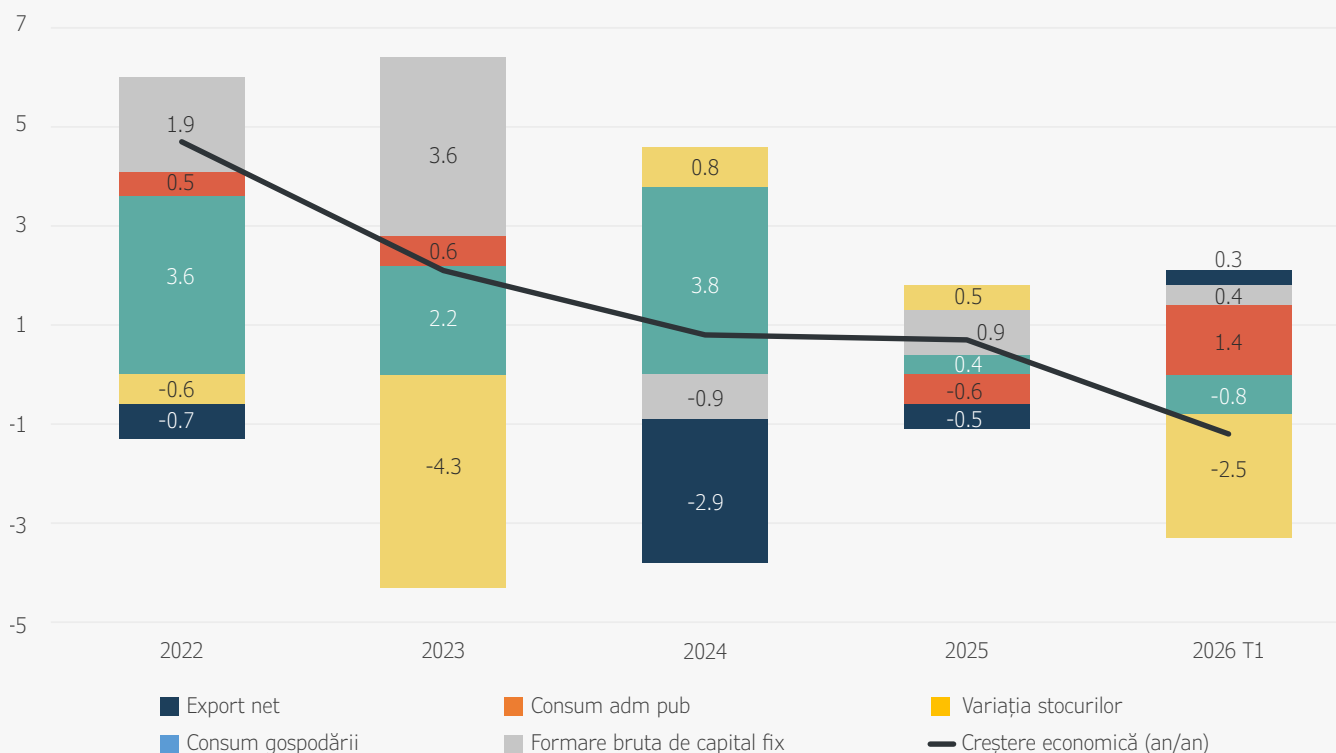
Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Pentru a putea stimula creșterea economică și pentru a putea corecta anumite slăbiciuni este importantă înțelegerea contribuției diferitelor componente la formarea PIB, atât pe partea de cerere, cât și pe cea de ofertă.

Principalul motor al creșterii economice din anii 2022-2023 a fost consumul populației (gospodăriilor), însă începând cu 2024 contribuția acestuia s-a redus, fapt care a coincis cu o creștere economică sub potențial. În anul 2025 contribuția la creșterea economică a fost de doar 0,4 p.p., iar în T1 2026 a avut o contribuție negativă puternică de -0,8 p.p. Tot o contribuție negativă importantă în

T1 2026 a avut-o variația stocurilor (-2,5 p.p.), pe când exporturile nete, formarea brută de capital fix și consumul administrației publice au avut contribuții pozitive, reducând parțial impactul negativ al consumului privat.

Contribuția la formarea PIB (cererea) – p.p.

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Pe partea de ofertă, majoritatea sectoarelor care aduceau altădată contribuții importante la creșterea economică, au fost de această dată detractori. Observăm aici contribuții negative la creșterea economică din partea unor sectoare precum Comerțul (inclusiv HoReCa), IT&C sau tranzacțiile imobiliare. Singura zonă cu o contribuție notabilă pozitivă a fost cea a construcțiilor, unde zona de construcții ingineresti a jucat un rol important.

Contribuția la formarea PIB (oferta)

	2022	2023	2024	2025	2026 T1
Agricultură	-0.5	0.4	-0.2	0.2	0
Industrie	-0.5	-0.5	0	0	-0.2
Construcții	0.7	0.8	-0.2	0.5	0.4
Comerț (inclusiv HORECA)	1.2	0.1	0.3	0	-0.7
IT&C	1.3	0.4	0	0.3	-0.3
Tranz imob	0.7	0.1	-0.1	0	-0.2
Adm pub si apărare	0.2	0.1	0.1	0	-0.2
Alte sectoare	1.1	0.4	0.2	-0.3	0.1
Impozite nete pe produs	0.5	0.3	0.7	0	-0.1
Cresștere economică (an/an)	4.7	2.1	0.8	0.7	-1.2

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Activitatea industrială din România a avut o performanță slabă în ultimii 3 ani, fiind corelată cu o evoluție negativă a industriei din Zona Euro, unde indicatorii de sentiment pentru producție (PMI) au fost în zona de contracție pentru majoritatea timpului (sub pragul de 50).

Producția industrială în România vs. Indicator PMI Zona Euro

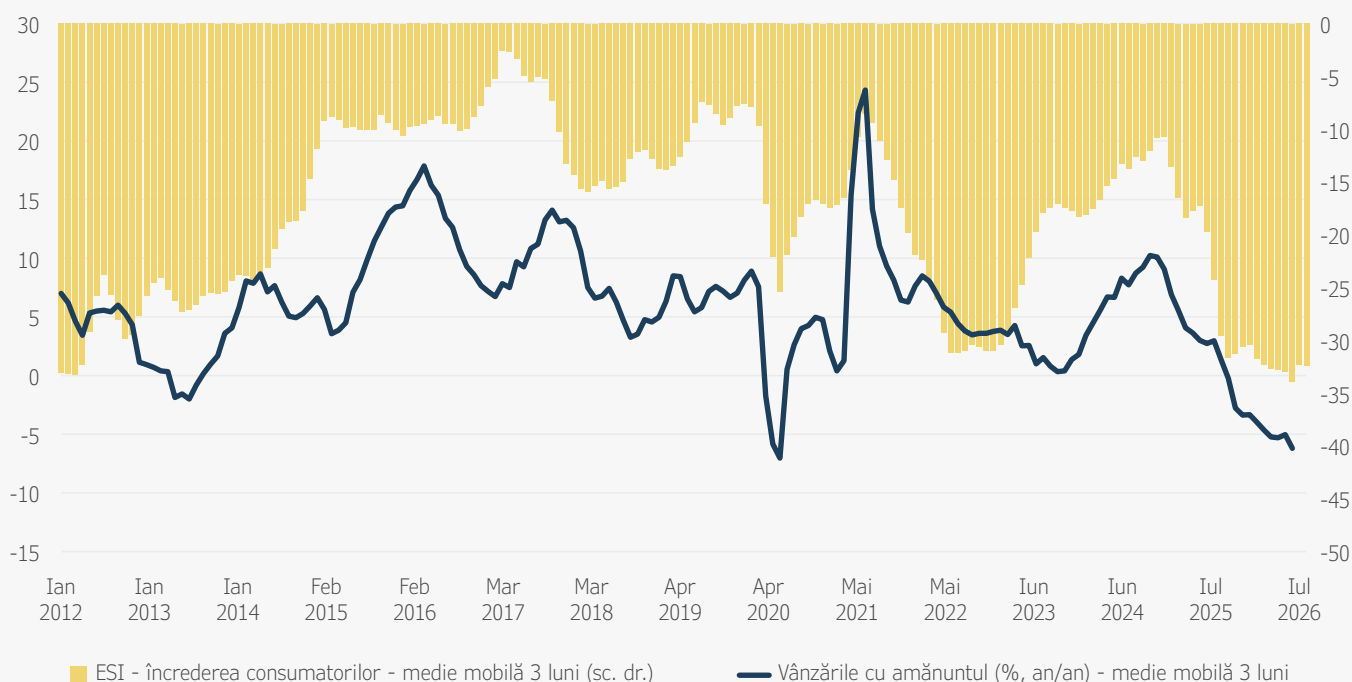

Sursa: Institutul Național de Statistică, Eurostat, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Activitatea industrială din România s-a decuplat de Zona Euro în ultimul an, primul semestru din 2026 fiind marcat de o deteriorare importantă față de anul anterior. Deși indicatorii de încredere din Zona Euro (PMI Manufacturing) arată o accelerare a activității industriale, această evoluție nu a fost suficientă pentru a da un impuls și acestei zone din economia României. Dintre factorii care au determinat reducerea puternică a activității industriei în România, cei mai importanți ar fi prețurile ridicate la energie și modificările fiscale frecvente.

Încrederea consumatorilor se corelează foarte bine cu dinamica vânzărilor cu amănuntul, iar pesimismul ridicat s-a transpus rapid în scăderea consumului populației reflectat prin reducerea puternică a ritmului anual de creștere a vânzărilor retail (volume). Începând cu luna august 2025, ritmul anual de creștere a intrat pe teritoriul negativ, dinamică care a rămas până la finalul anului, atingând un minim de -7,3%, în luna iunie 2026. Prețurile ridicate la energie, instabilitatea politică, creșterile de taxe și politica bugetară restrictivă au condus la o scădere rapidă a încrederii consumatorilor măsurată (ESI consumers).

Indicator de sentiment pentru consumatori (ESI) vs. vânzările retail (volume) în România

Sursa: Institutul Național de Statistică, Comisia Europeană, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Aceeași tendință pesimistă, cu o amplitudine similară, a fost observată la nivelul întregii economii din România, chiar dacă istoric încrederea mediului de afaceri s-a dovedit a fi mai rezilientă. Această tendință s-a reflectat în activitatea economică slabă din S1 2026, consumul și investițiile private fiind contributory negativi la creșterea economică.

Evoluția indicatorilor de sentiment (ESI) pentru populație și firme (medii mobile la 3 luni)

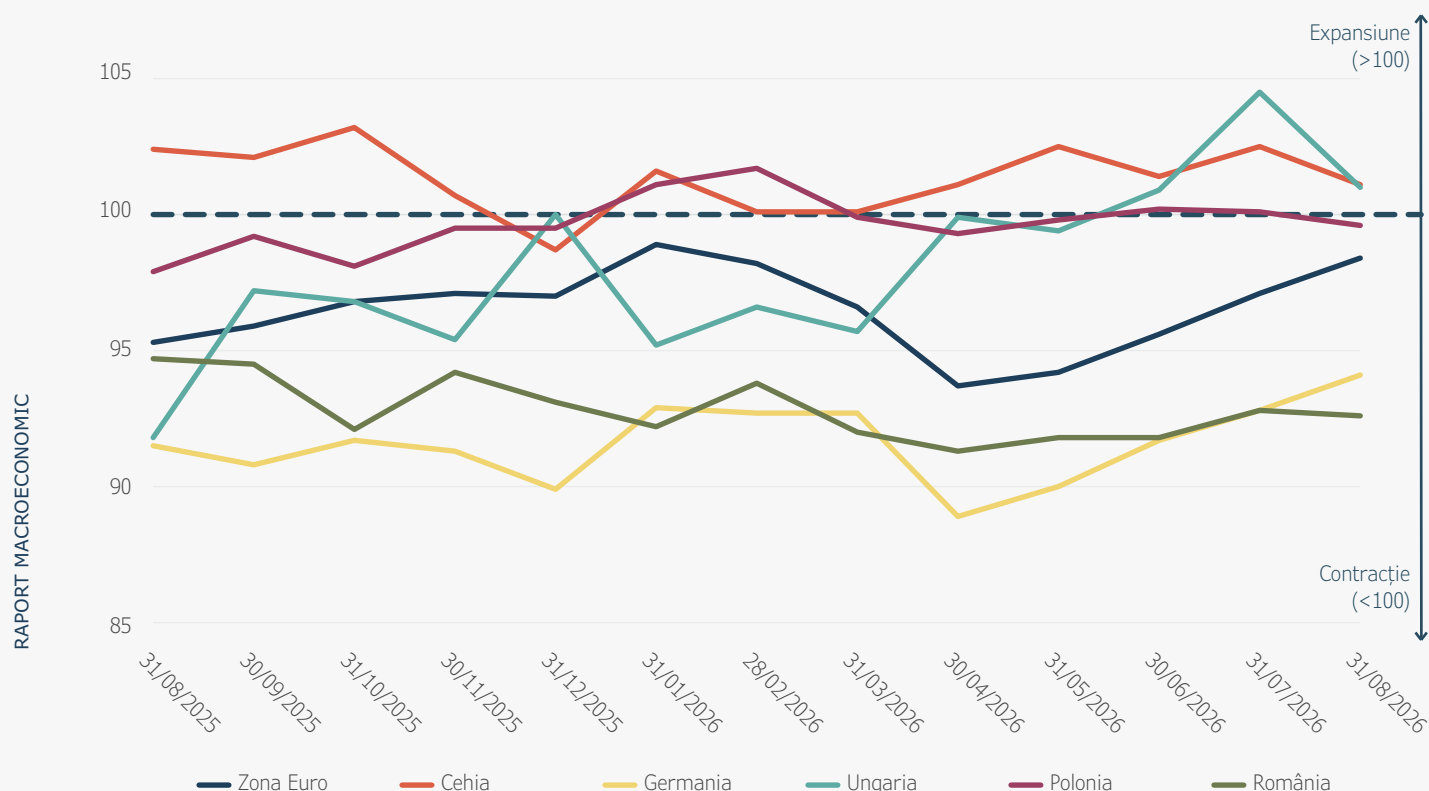

Sursa: Comisia Europeană, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Poziționarea României în context regional și european este întotdeauna utilă în analizele macroeconomice, iar acest lucru este valabil și pentru indicatorii de încredere. Se poate observa că România și Germania se află în zona de contracție, însă revenirea încrederii în economia Germaniei este mai rapidă.

Toate celelalte țări din Europa Centrală și de Est înregistrează indicatori care sugerează o creștere a economiei, o creștere a consumului și a afacerilor. Cele mai importante îmbunătățiri privind încrederea în economie s-au observat în Ungaria, după câștigarea alegerilor de către partidul lui Péter Magyar, fapt care s-a transpus în aprecierea forintului, în scăderea costurilor de finanțare ale statului și în creșterea rapidă a consumului.

Evoluția ESI în România vs. Zona Euro și țări din Europa Centrală și de Est

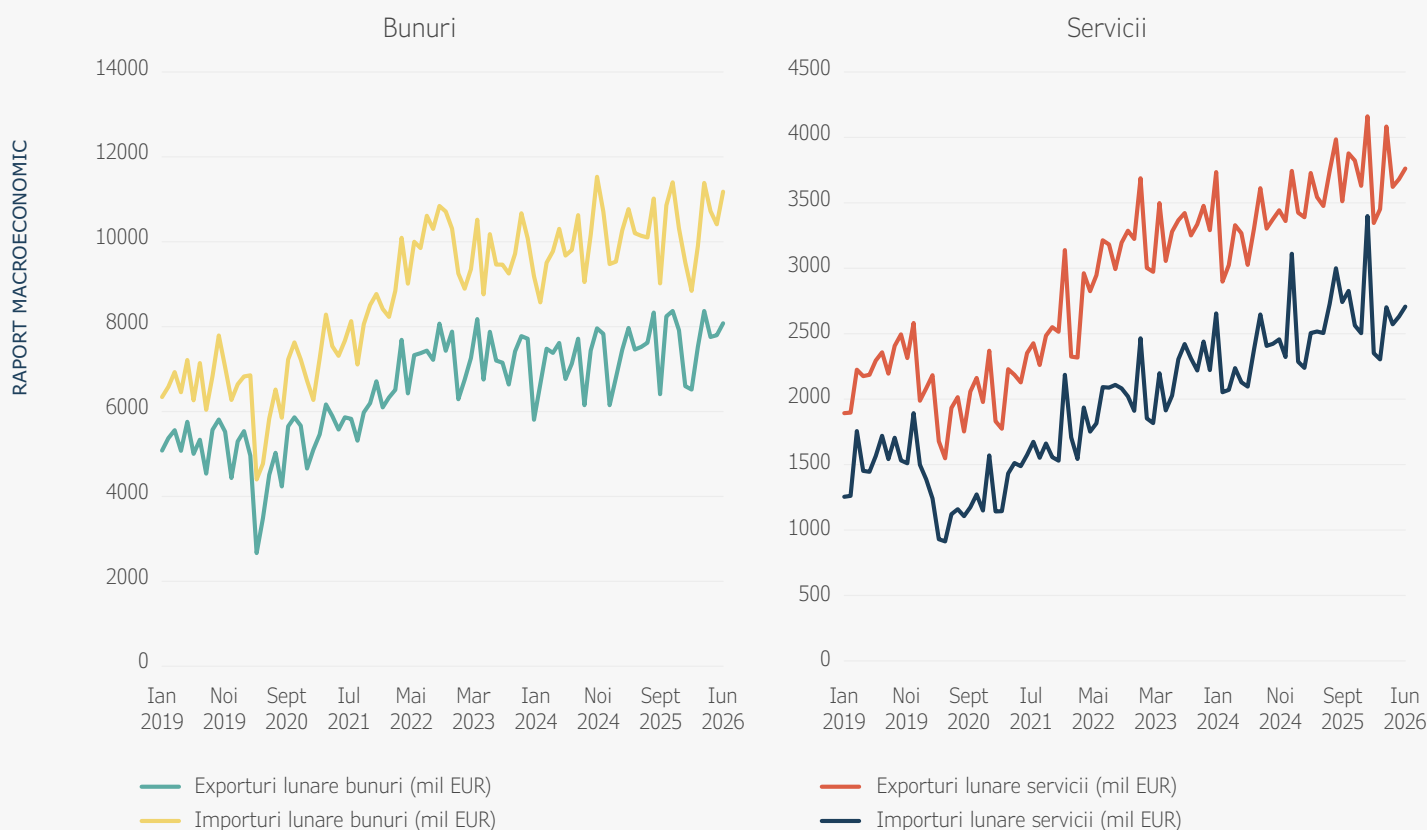
Sursa: Comisia Europeană, prelucrări Confederația Patronală Concordia

2. Comerțul extern

Situația comerțului extern al României evidențiază un deficit comercial persistent, unde decalajul dintre exporturi și importuri a crescut semnificativ în perioada post-2020. Această problemă este generată exclusiv de zona de bunuri, pe când serviciile au avut o contribuție netă pozitivă la balanța comercială, diferența pozitivă dintre exporturi și importuri crescând în ultimii 5 ani.

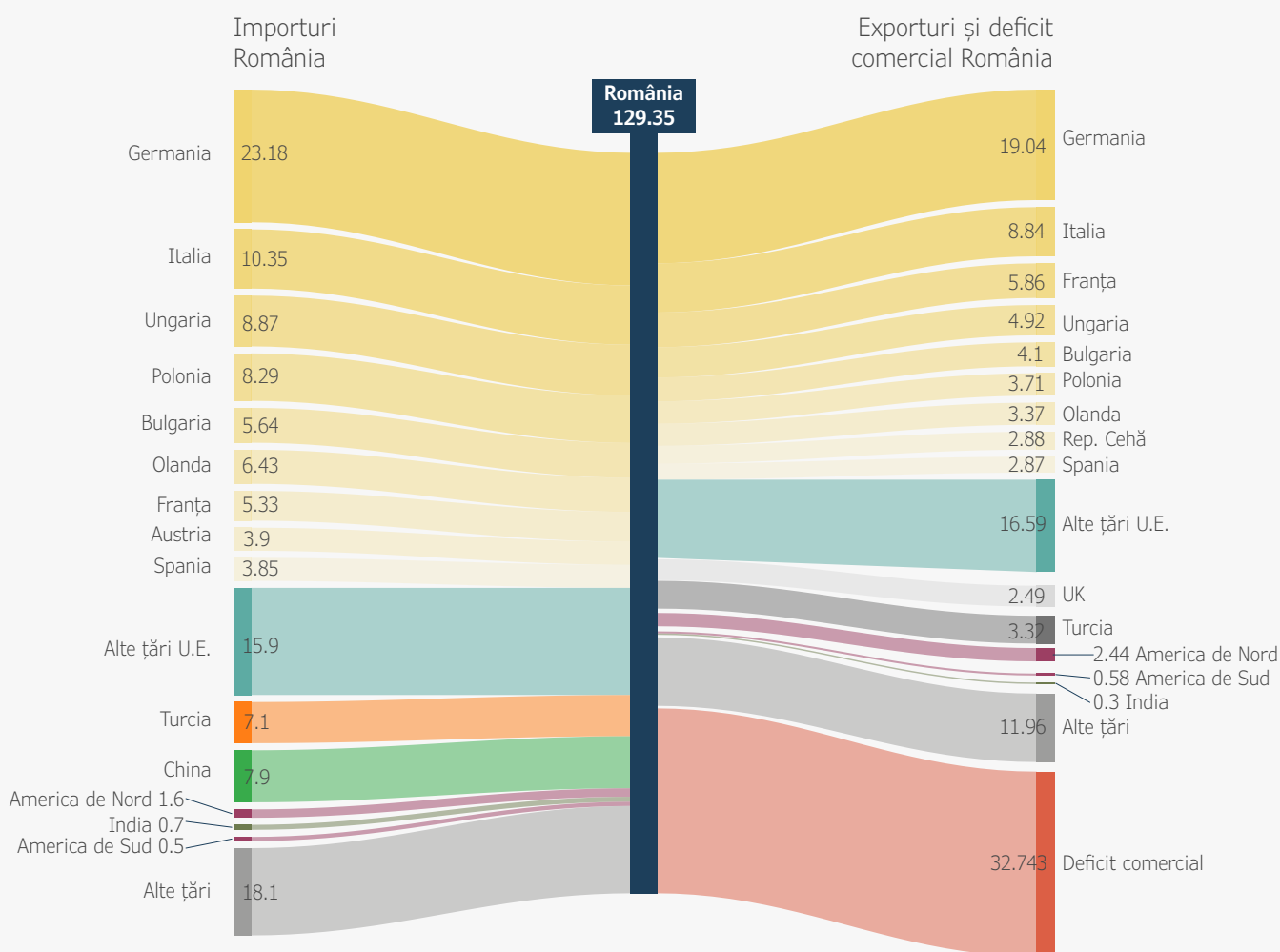
Evoluția exporturilor și importurilor de bunuri și servicii în România (mil EUR)

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

În contextul redefinirii fluxurilor comerciale globale, al tarifelor vamale impuse de S.U.A., dar și al acordurilor comerciale semnate de Uniunea Europeană, înțelegerea amplitudinii deficitului comercial este foarte importantă. Totodată, este necesar să cunoaștem care sunt partenerii comerciali ai României și unde poate exista spațiu de îmbunătățire a relației pentru a putea reduce deficitul balanței comerciale și al contului curent.

Importurile și exporturile României în funcție de țară/regiune și deficitul comercial în anul 2025 (mld EUR)

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

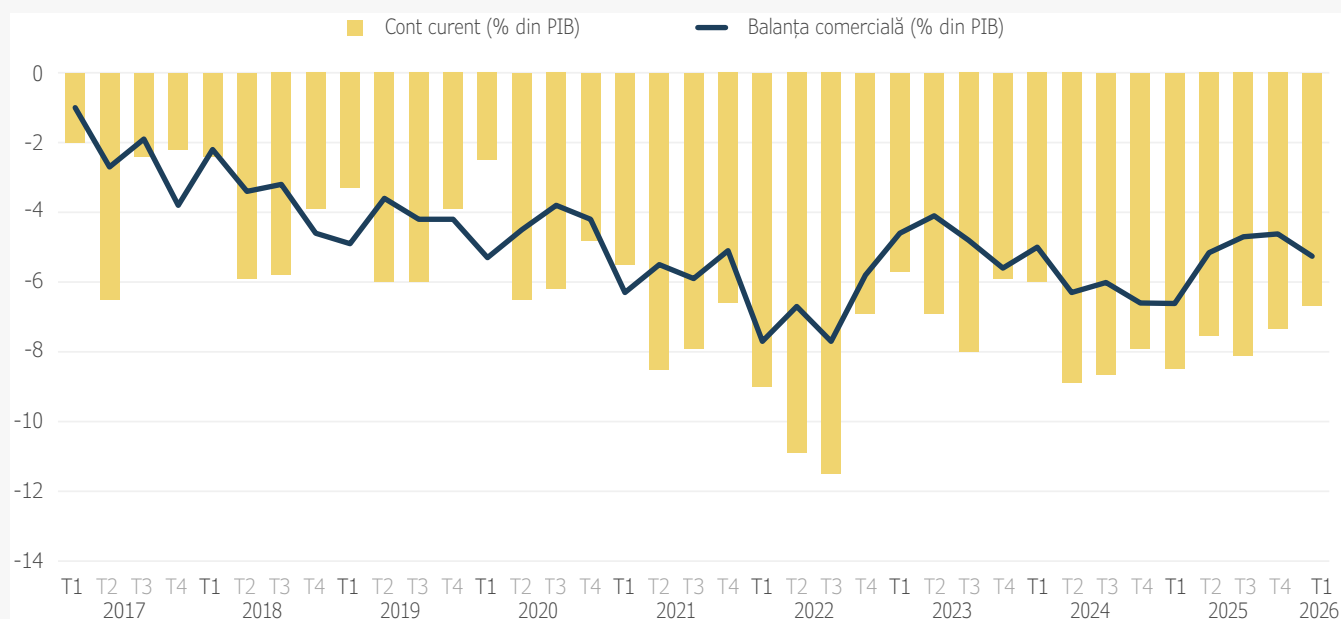
Deficitul comercial al României pe zona de bunuri a fost de 32,7 miliarde EUR la finalul anului 2025 - aproximativ 34% din valoarea totală a exporturilor, în ușoară scădere față de anul trecut. Aceste cifre sunt îngrijorătoare, chiar și în condițiile în care primele date pentru anul 2026 arată o continuare a reducerii decalajelor, ritmul de îmbunătățire este scăzut, progresele putând fi ușor inversate de diferite șocuri externe și interne.

Peste 70% dintre exporturile noastre se îndreaptă către țări ale Uniunii Europene, însă tot de acolo provin și 70% dintre importurile noastre, iar balanța comercială a României în raport cu U.E. este deficitară. Cel mai amplu deficit comercial al României, pe zona de bunuri, este înregistrat în relația cu China, acolo unde deficitul a fost în 2025 de 8,4 miliarde EUR, în creștere față de anul anterior.

Situația balanței comerciale se transpune într-un deficit amplu al contului curent, care se situează în jurul valorii de 8% din PIB, în ușoară ajustare față de anii anteriori. Cu toate acestea, continuă să fie cea mai ridicată valoare pe care o țară din Uniunea Europeană o înregistrează.

Se remarcă faptul că soldul contului curent s-a deteriorat semnificativ începând cu 2018, atingându-se un nivel maxim al deficitului de cont curent în anul 2022, dar fără o corecție semnificativă în perioada 2023-2025. Nivelul înregistrat în prezent continuă să fie îngrijorător și lasă România expusă în fața unor șocuri externe, punând presiune pe cursul de schimb.

Evoluția soldului contului curent și al balanței comerciale în România (% din PIB)

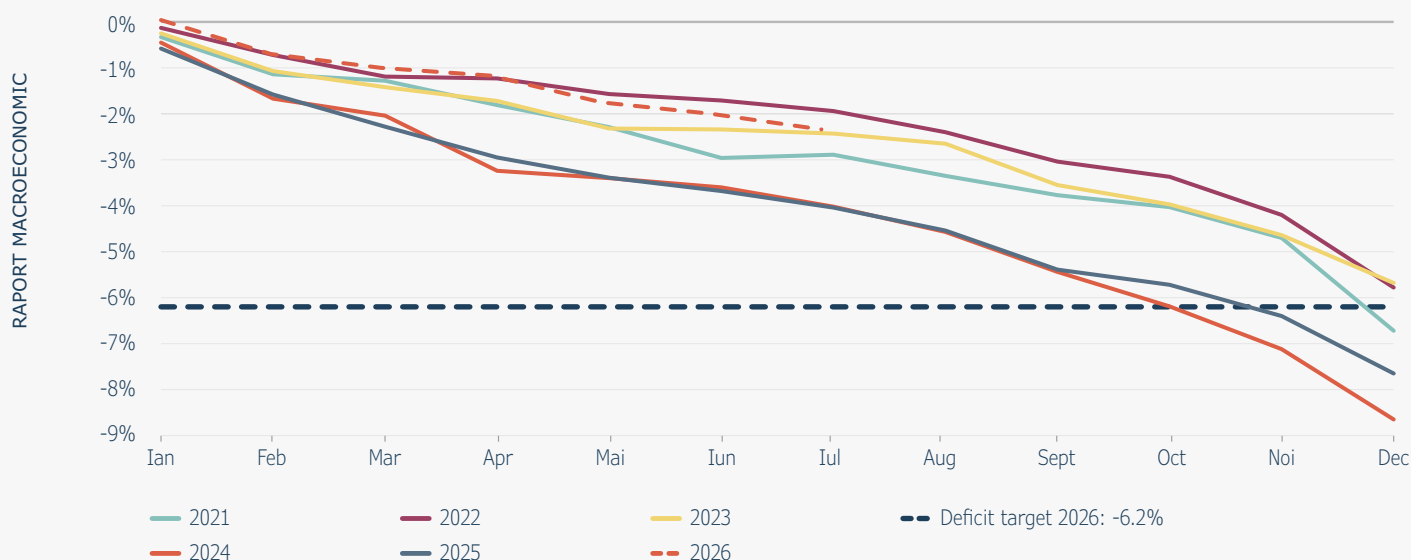

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

3. Finanțe publice și rata inflației

Dezechilibrul finanțelor publice ale României s-a păstrat la un nivel ridicat și în prima jumătate a anului 2026, dar ritmul de reducere a fost unul important, evidențiind o disciplină mai bună în utilizarea banilor publici. România s-a angajat într-un proces de reducere treptată a deficitului bugetar sub ținta de 3%. Ținta stabilită pentru 2026 este de 6,2% din PIB, iar nivelul de 2,34% din PIB înregistrat la finalul lunii iulie arată o probabilitate mare de încadrare la finalul anului, în condițiile în care nu apar asumări de cheltuieli care să conducă la derapaje.

Deficitul bugetar cumulat de la începutul anului: 2021-2026 (% din PIB)

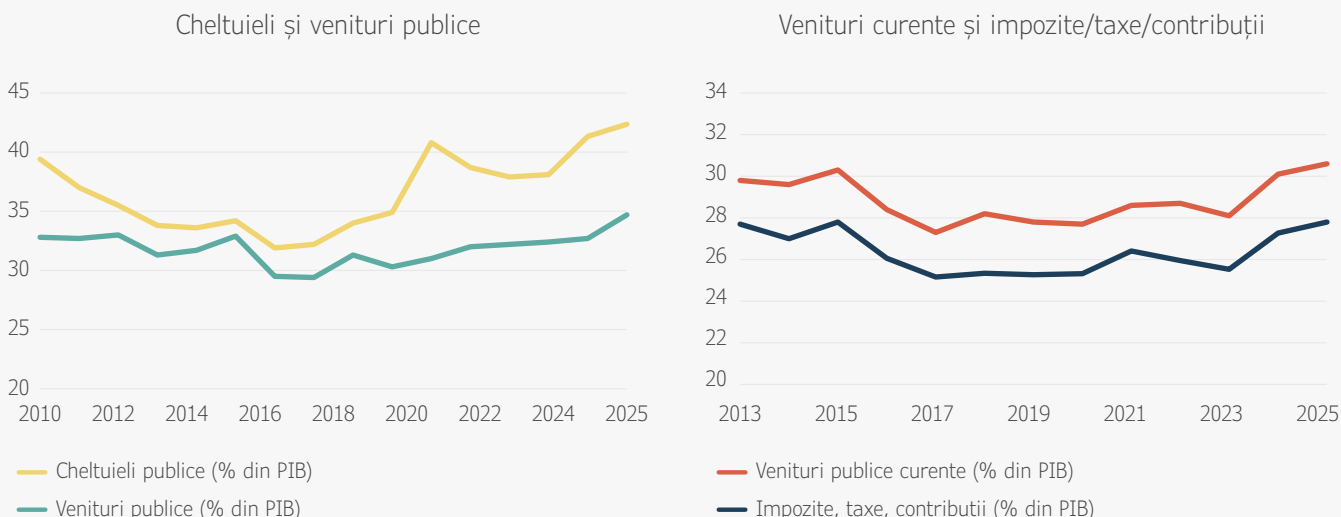

Sursa: Ministerul de Finanțe, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Evoluția ponderii cheltuielilor și veniturilor publice (% din PIB) oferă mai multe informații referitoare la deficitul bugetar și la modul în care ar trebui abordată problema acestuia. Se observă că, începând cu anul 2019, cheltuielile publice au fost decorelate de veniturile publice, iar decalajul dintre ele s-a accelerat semnificativ în 2024, chiar dacă și veniturile publice au crescut ca pondere în PIB, pe fondul creșterilor succesive de taxe. Cu alte cuvinte, problema deficitului bugetar a fost generată exclusiv de creșterea mult prea rapidă a cheltuielilor bugetare, fără a se ține cont de ritmul veniturilor și de suportabilitatea economiei.

Creșterea nivelului de taxare s-a reflectat prin creșterea ponderii în PIB a veniturilor din impozite, taxe și contribuții sociale. La finalul anului 2024 acestea erau la aproximativ același nivel cu cel din anul 2015, înainte de reducerea cotelor de TVA și a altor impozite. Astfel, presiunea fiscală a crescut semnificativ, iar cifrele anului 2025 relevă o nouă creștere importantă, având în vedere majorările de taxe aplicate de la începutul anului și de la 1 august 2025. Ponderea veniturilor din impozite, taxe și contribuții sociale este la cel mai ridicat nivel din ultimii 15 ani.

Evoluția veniturilor și cheltuielilor publice (% din PIB)

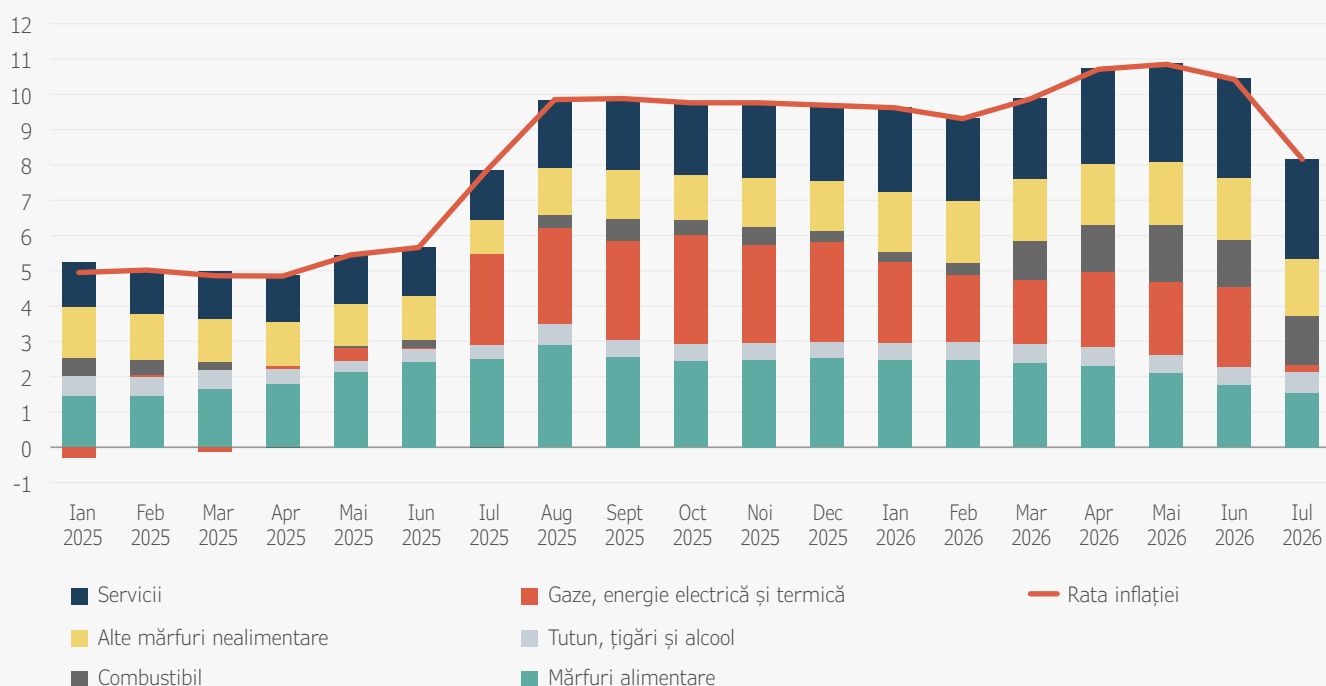

Sursa: Ministerul de Finanțe, Eurostat, prelucrări Confederația Patronală Concordia

În primul semestru din 2026 rata anuală a inflației a continuat să se situeze la nivele ridicate, chiar depășind 10%, cu un maxim de 10,9%, pentru perioade scurte de timp. Creșterea prețurilor la carburanți a determinat reluarea trendului ascendent al ratei inflației, pe fondul războiului din Orientul Mijlociu. La finalul lunii iulie, contribuția carburanților la rata inflației anuale (8,2%) a fost de aproximativ 1,4 p.p., explicând într-o bună măsură întârzierea scăderii inflației.

Începând cu luna iulie 2026 am asistat la o scădere bruscă a ratei anuale a inflației către 8,2%, de la 10,4% în luna precedentă. Este de așteptat ca și în luna august să se înregistreze o nouă scădere de 2 p.p., iar rata inflației să se apropie de 6%. Astfel, odată cu disiparea efectelor creșterii prețului la energie (iulie 2025) și ale creșterii taxelor (august 2025), rata inflației revine către nivelele de la începutul anului 2025.

Evoluția ratei anuale a inflației (%) și a principalilor contributori (p.p.)

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Conform prognozei actualizate a BNR, rata inflației anuale la finalul anului 2026 ar trebui să fie apropiată de 6%, pentru ca ulterior tendința dezinflaționistă să continue în 2027 și 2028. Există factori de risc care pot pune în pericol această dinamică a ratei inflației precum prețurile carburanților și ale energiei, dar și prețul la gaze, după eliminarea plafonării pentru consumatorii casnici în primele luni din 2027. De asemenea, există încă în vigoare plafonarea adaosului comercial la alimentele de bază, iar această măsură va trebui încheiată în viitorul apropiat, având potențial de a adăuga 0,2-0,3 p.p. la rata inflației anuale.

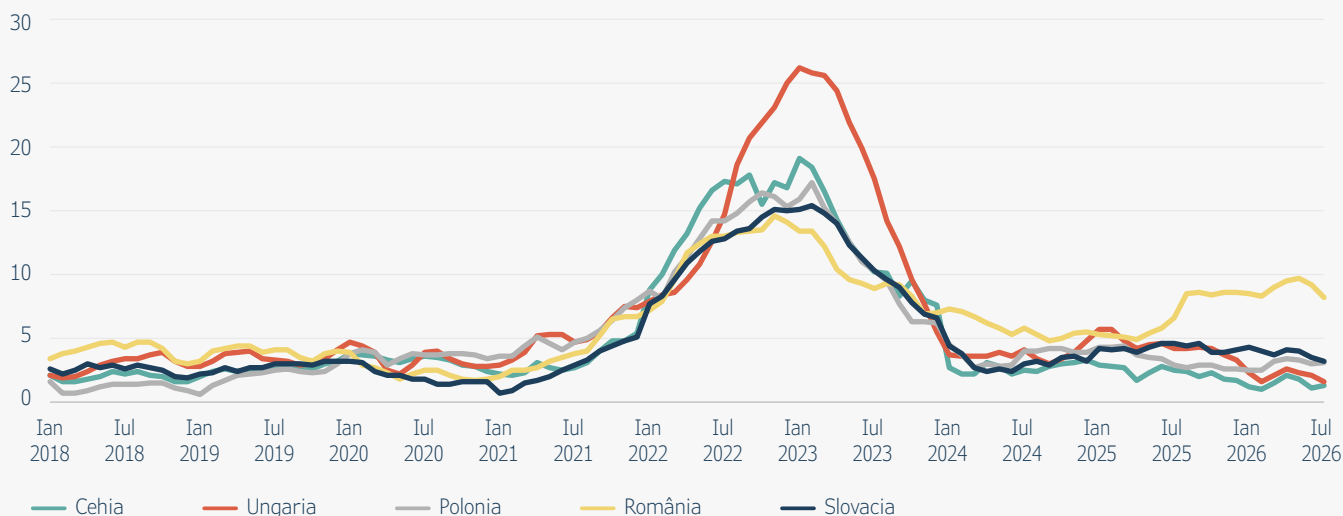
Rata anuală a inflației în România (IPC) (%)

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Dacă în perioada 2021-2023, inflația a fost un fenomen larg răspândit în majoritatea țărilor europene, de această dată, revenirea presiunilor inflaționiste în România are cauze strict interne: creșterea taxelor și impozitelor, eliminarea plafonării prețurilor la energia electrică, deprecierea leului în raport cu euro. România face notă discordantă față de toate țările din regiune, unde rata anuală a inflației nu depășește 5%, pe când în țara noastră s-a depășit nivelul de 10% în T2 2026, când șocul extern al războiului din Orientul Mijlociu a influențat și prețurile carburanților din România.

Rata anuală a inflației în România comparativ cu țări din Europa Centrală și de Est (IAPC) (%)

Sursa: Eurostat, prelucrări Confederația Patronală Concordia

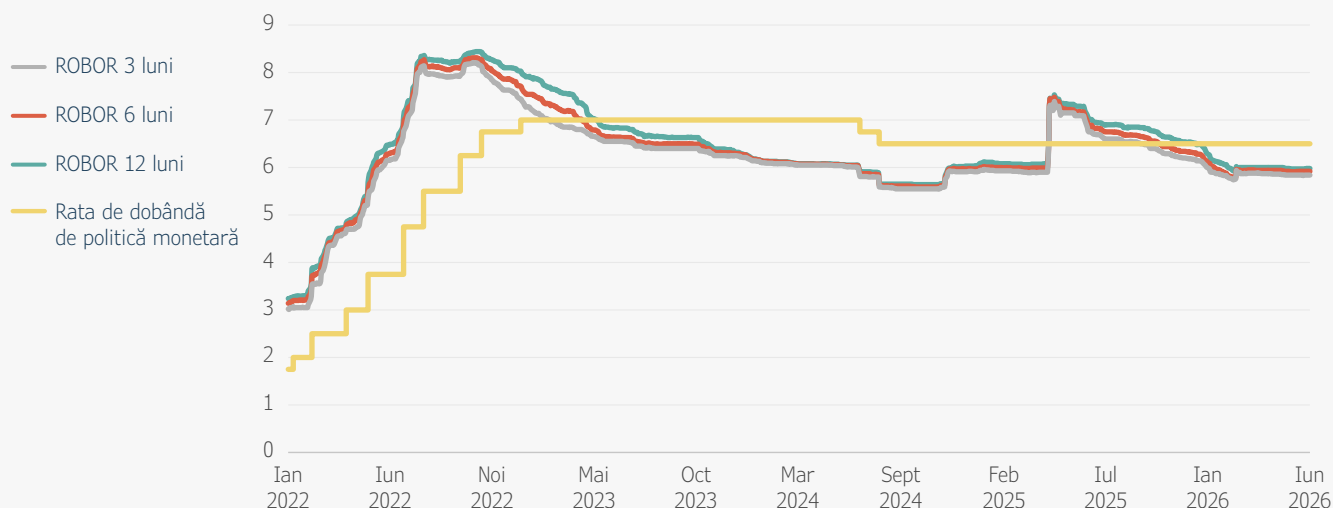
4. Politica monetară

BNR a menținut neschimbată rata de dobândă de politică monetară pe tot parcursul anului 2025 și în prima jumătate din 2026. Acest nivel este de așteptat să fie păstrat până cel târziu la începutul trimestrului al II-lea din 2027, însă decizia BNR va depinde foarte mult de dinamica ratei inflației, de viteza de revenire către ținta stabilită și de contextul economic.

Ratele de dobândă interbancare au crescut în perioada alegerilor prezidențiale peste nivelul ratei de dobândă de politică monetară, evidențiind tensiuni în piață. Ulterior, pe măsură ce lichiditatea a revenit și pe măsură ce au fost implementate măsuri de reducere a deficitului bugetar, acestea au coborât sub nivelul ratei de dobândă de politică monetară începând cu anul 2026, unde au rămas pe tot parcursul semestrului I.

Politica monetară promovată de către BNR urmărește atent rata inflației, dinamica creditelor private, dar și contextul regional și internațional. Dinamica viitoare a ratei de dobândă de politică monetară va depinde foarte mult de viteza revenirii inflației către nivelul țintă al BNR.

Evoluția ratelor de dobândă interbancare și a ratei de dobândă de politică monetară (%)

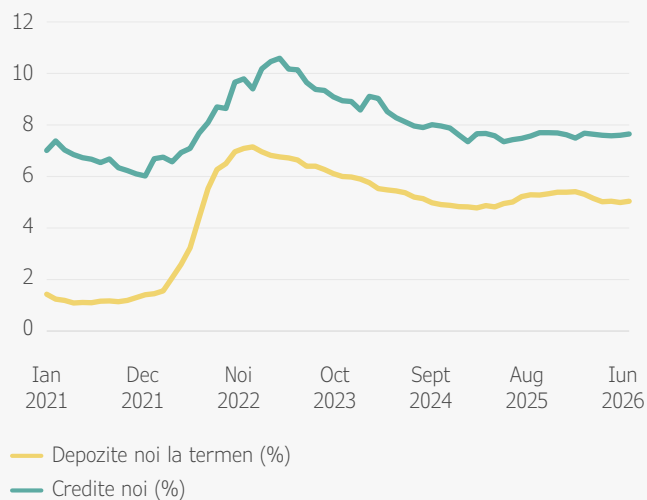

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

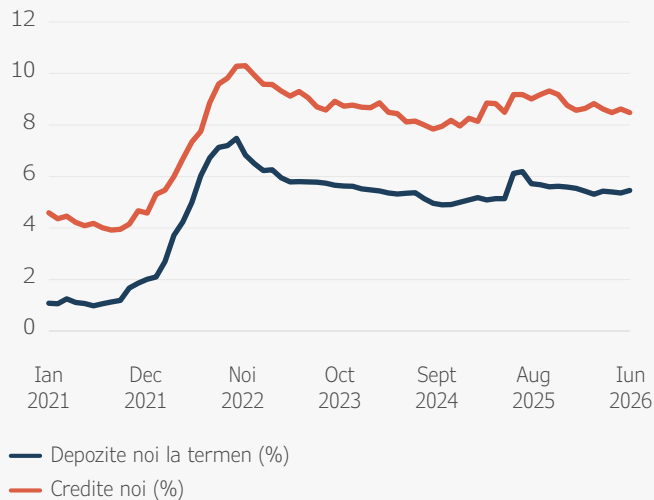
Ratele de dobândă practicate de băncile comerciale pentru creditele și depozitele noi au fost corelate cu rata de referință, cu rata inflației, dar și cu nivelul de risc perceput pentru activitatea de creditare în România. Totodată, lichiditatea din piața interbancară a influențat nivelul acestora. S-a observat o scădere ușoară pentru ratele de creditare a firmelor în S1 2026 și a ratelor pentru atragerea depozitelor de la persoanele fizice. În contrast cu această evoluție, ratele de dobândă pentru creditele noi acordate populației au crescut ușor în primele luni din anul 2026.

Evoluția ratelor de dobândă practicate de bănci (%)

Persoane fizice

Persoane juridice

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

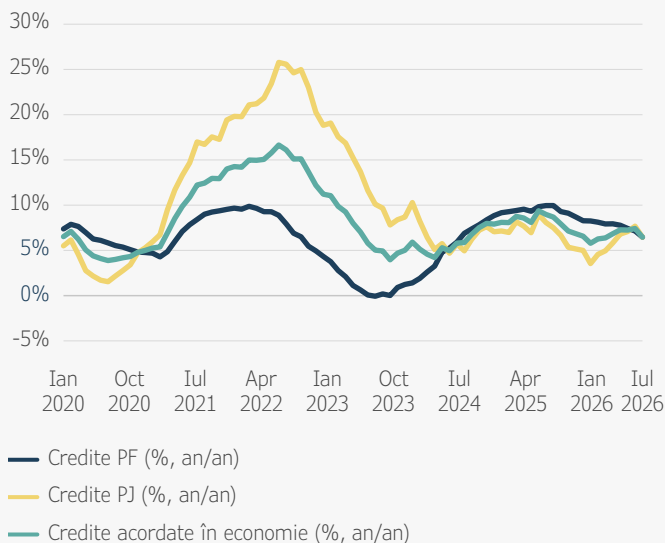
Evoluția ratelor de dobândă are impact direct asupra apetitului clienților pentru credite, alături de alți factori de percepție sau fundamentali. La finalul lunii iulie 2026, ritmul anual de creștere a stocului de credite era de 6,5%, în ușoară accelerare față de decembrie 2025, pe fondul unei creditări mai bune către companii.

În ceea ce privește creditarea pentru populație, ritmul anual de creștere a stocului acestora a coborât la 6,5%, marginal sub rata inflației. Cea mai importantă decelerare a fost înregistrată pentru creditele de consum, acolo unde ritmul a scăzut de la 11% (dec. 2025) la 8,1% în iulie 2026.

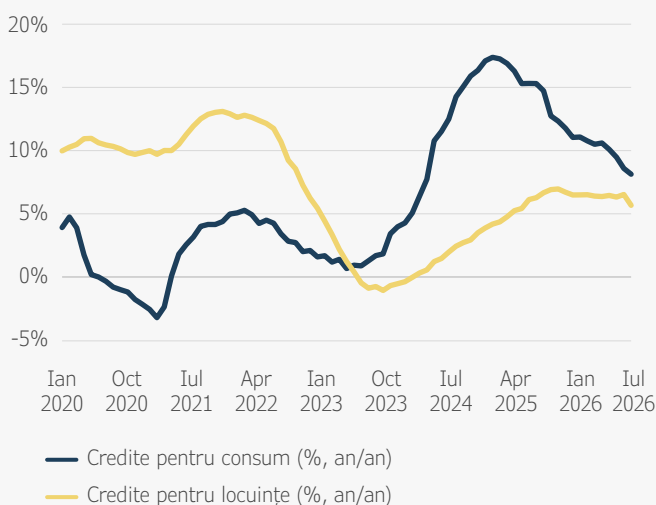
Totodată, dinamica stocului de credite ipotecare a încetinit, în special în luna iulie 2026, pe fondul problemelor înregistrate de ANCPI și al înghețării tranzacțiilor imobiliare pentru mai bine de 4 săptămâni. Este de așteptat ca această situație să se inverseze parțial în a doua parte a anului.

Dinamica creditării în România (% , an/an)

Credite PF, PJ și total economie

Credite populație pe destinații

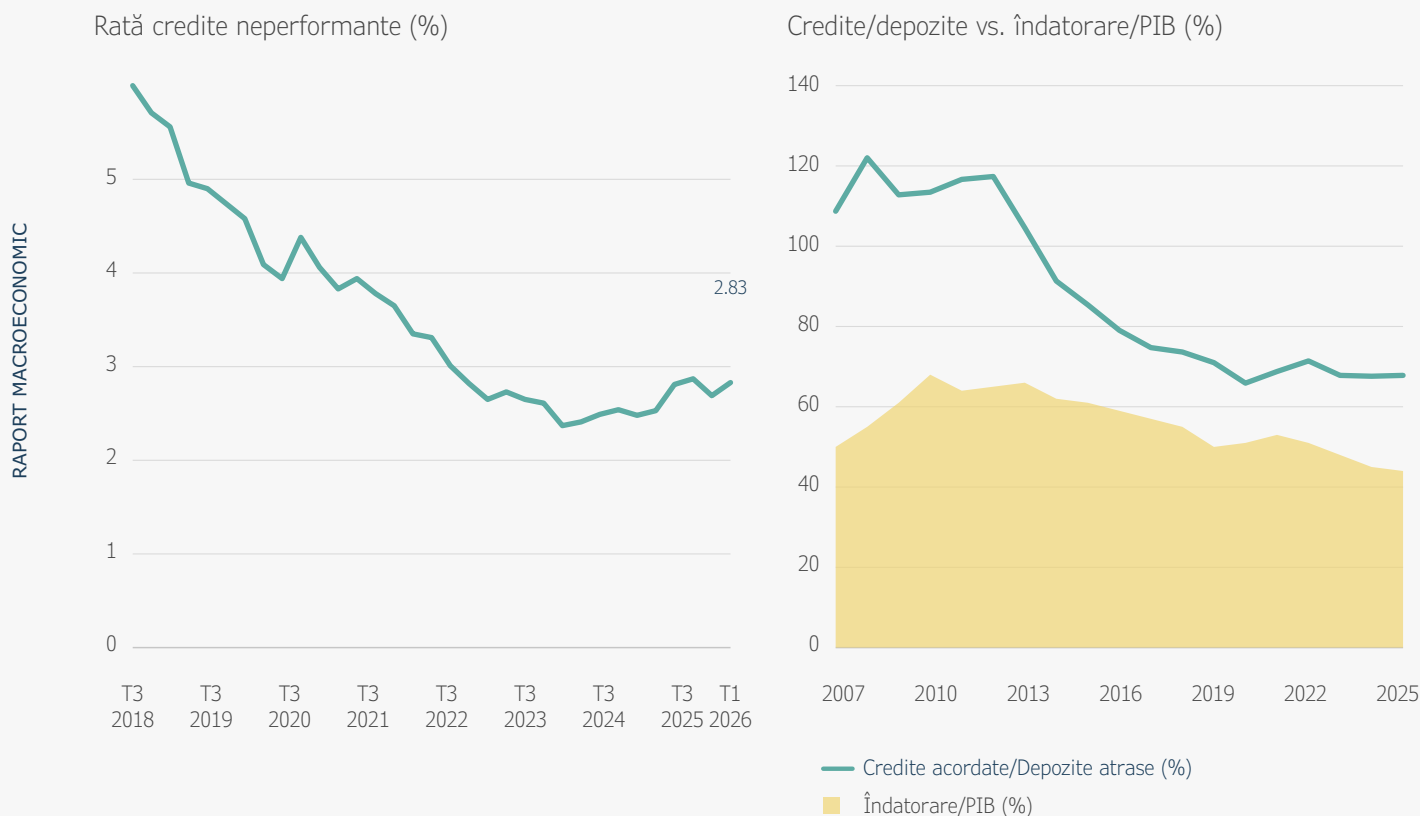

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Rata creditelor neperformante (en. NPL) a rămas relativ stabilă, fluctuând între 2,7% și 2,9% în S1 2026, fapt care sugerează că portofoliile băncilor sunt sănătoase și că acest lucru permite desfășurarea activității de creditare în condiții normale. Un ușor semnal de alarmă a venit din zona creditelor cu garanții de stat acordate IMM-urilor, unde rata de neperformanță a depășit 10%, conform datelor BNR.

Alți doi indicatori care arată sănătatea sistemului bancar din România sunt i) gradul de îndatorare raportat la PIB și ii) raportul dintre creditele acordate și depozitele atrase în sistemul bancar local. Primul indicator evidențiază că gradul de îndatorare a firmelor și a populației raportat la PIB este la minimul ultimilor 20 de ani, iar tendința este una de scădere. Astfel, deși activitatea economică din România a încetinit, spre deosebire de alte perioade mai dificile, presiunea datoriilor asupra firmelor și asupra populației este una mai scăzută.

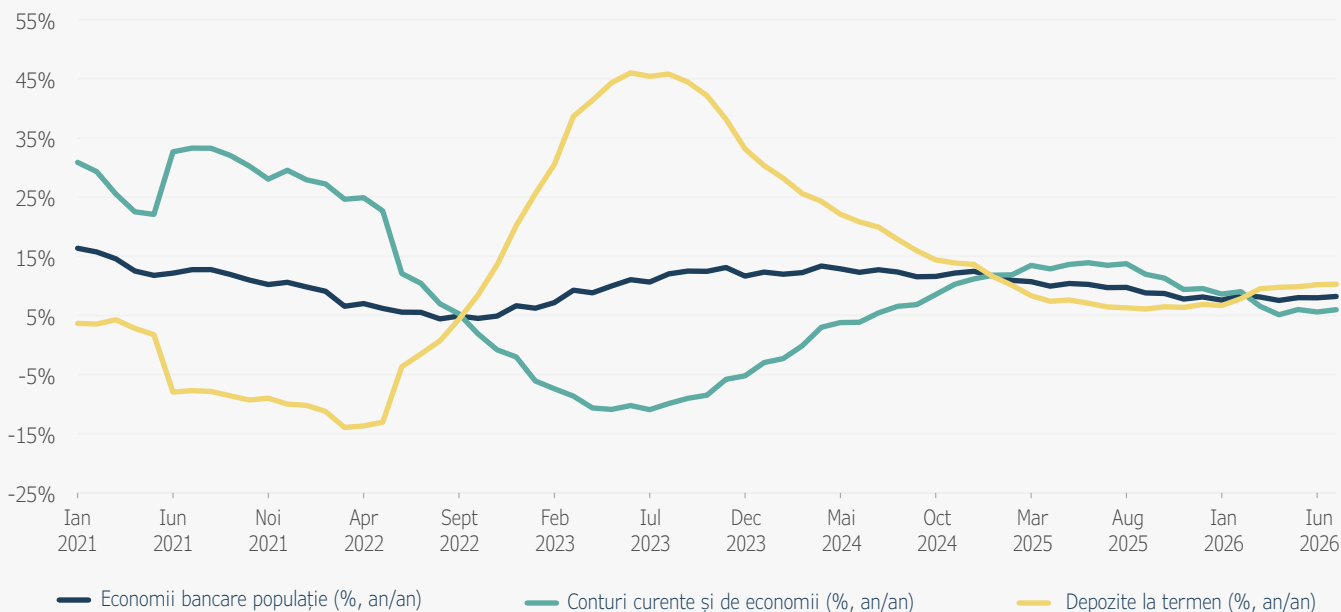
Raportul dintre credite acordate și depozitele atrase în sistemul bancar românesc arată faptul că resursele de pe piața locală sunt mai mult decât suficiente pentru acoperirea necesarului. Începând cu anul 2014, raportul a fost mai mic decât 100%, iar la finalul anului 2025 a fost apropiat de 68%.

Sursa: BNR, Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Dinamica depozitelor bancare arată un ritm anual de creștere de la finalul lunii iulie 2026 de aproximativ 8,2%. În ceea ce privește separarea pe maturități, soldul depozitelor a înregistrat cel mai mare avans anual (+10%), pe când cel al conturilor curente și de economii a avut un avans de 6%, în decelerare față de finalul anului 2025.

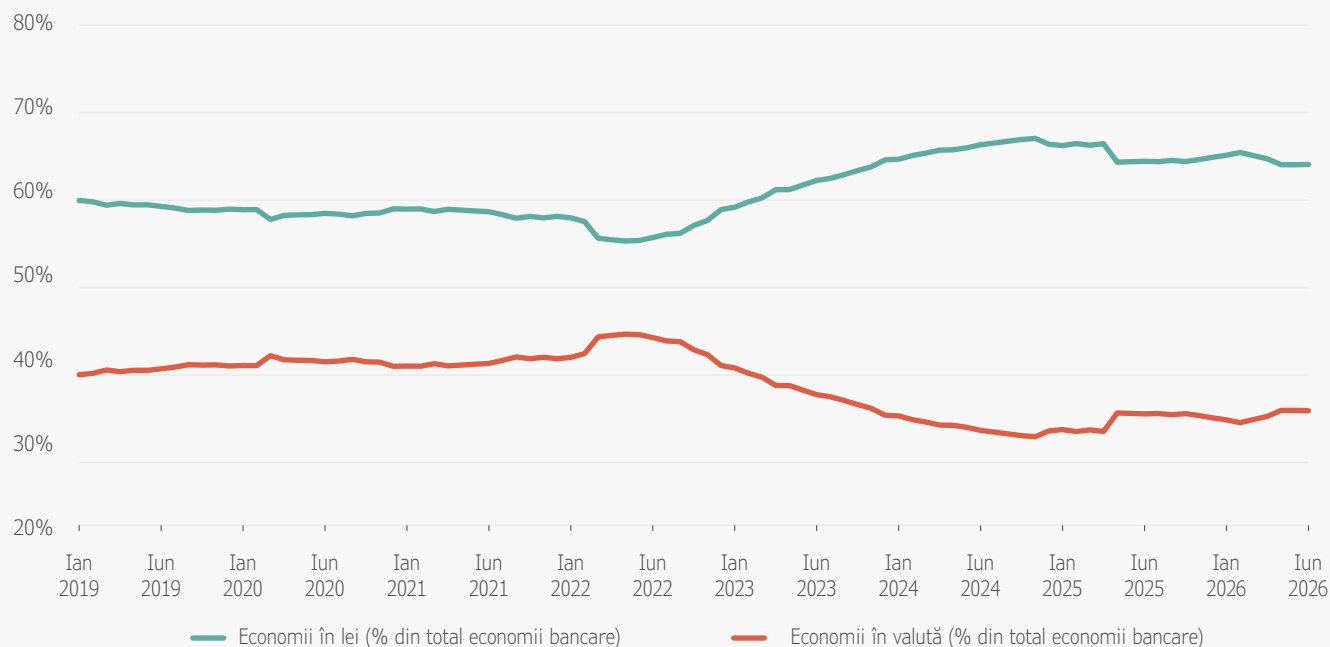
Dinamica depozitelor bancare din România (% , an/an)

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Structura pe valute arată o pondere mai mare a economiilor bancare în lei (aprox. 64% din total), în ușoară scădere în ultimele luni, pe fondul turbulențelor de pe scena politică și al dezechilibrelor macroeconomice. Economisirea în valută este un refugiu pe care românii îl caută deseori în perioadele tensionate economice și politice.

Evoluția structurii economiilor bancare în funcție de valute (% din total economii bancare)

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

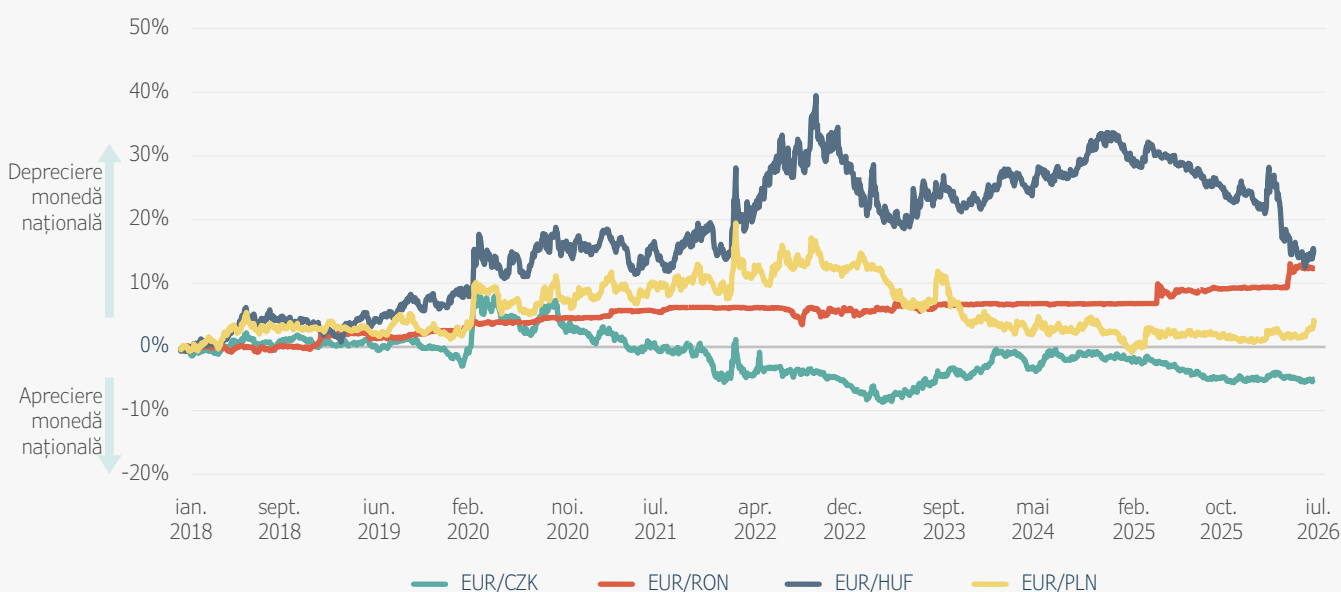
5. Piețe financiare

Prima parte a anului 2026 a adus o nouă depreciere a leului față de euro de aproximativ 3% față de valoarea cursului de la începutul anului. Această depreciere a apărut ca urmare a căderii guvernului Bolojan și a reaprinderii temerilor privind sustenabilitatea finanțelor publice în contextul unui deficit bugetar încă ridicat. De asemenea, presiunile apărute pe piețele financiare internaționale în urma declanșării războiului din Iran s-au propagat și în România, fiind un factor în plus care a favorizat deprecierea leului.

Dintre monedele din Europa Centrală și de Est, forintul maghiar (HUF) s-a remarcat printr-o apreciere semnificativă față de euro, în urma câștigării alegerilor parlamentare de partidul condus de Péter Magyar. Optimismul a revenit pentru economia Ungariei, iar acest lucru s-a văzut și în scăderea semnificativă a costului de finanțare, în aprecierea forintului, dar și în creșterile bursiere.

De cealaltă parte, zlotul polonez (PLN) s-a depreciat cu 4% în S1 2026, în contextul deteriorării finanțelor publice ale Poloniei (deficit bugetar așteptat de 7% în 2026), dar și pe fondul turbulențelor de pe piețele internaționale, care au pus presiune pe monedele țărilor din ECE.

Evoluția cursului EUR/RON comparativ cu monedele din Europa Centrală și de Est (%)

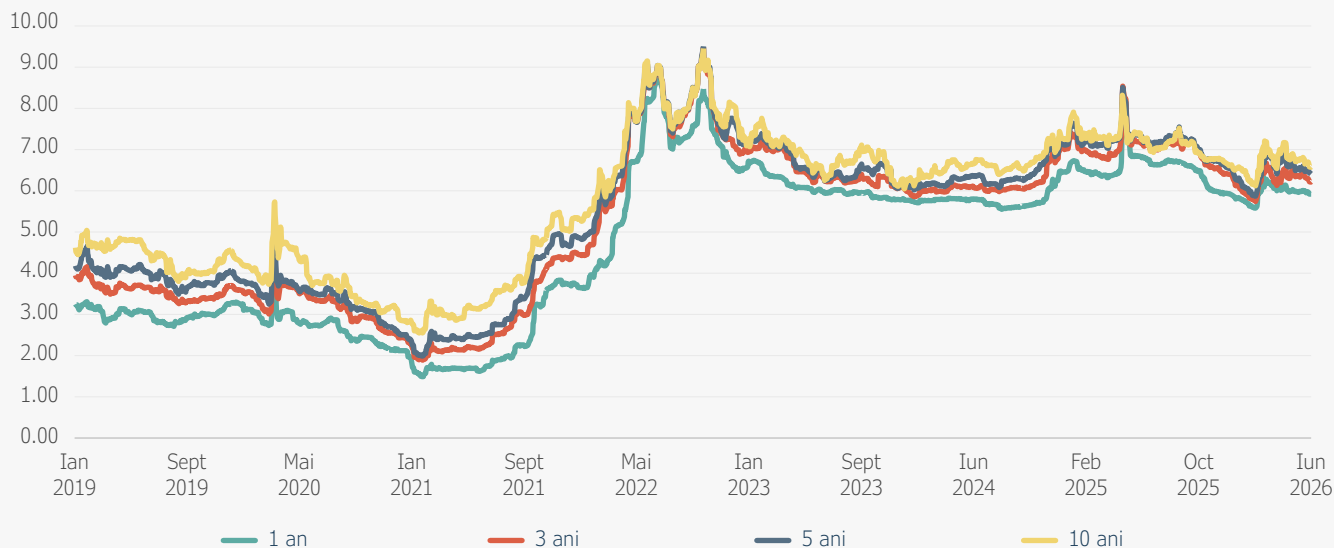
Notă: dinamica perechilor valutare a fost rescalată la 0% cu bază 31.12.2017

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Costurile de finanțare ale statului român au fost influențate semnificativ de contextul internațional marcat de creșterea prețurilor la carburanți și de reaprinderea temerilor privind inflația, dar și de

situația politică internă, marcată de căderea guvernului și de temerile privind încetinirea eforturilor de reducere a deficitului bugetar. Perioada martie-mai a adus creșteri importante cuprinse între 100-150 p.b. pentru titlurile în lei, pentru ca apoi să ne înscriem pe un trend ușor descrescător, dar cu menținerea riscurilor de creștere.

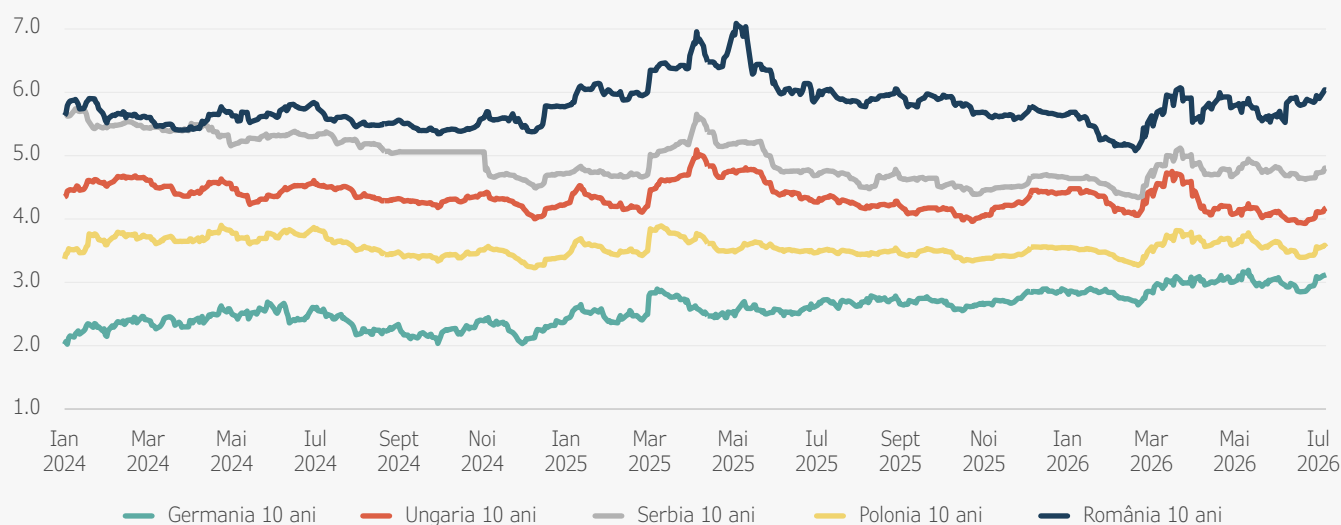
Evoluția randamentelor titlurilor de stat românești denominate în lei (%)

Sursa: BNR, prelucrări Confederația Patronală Concordia

O parte importantă din datoria publică a României este finanțată în valută (EUR sau USD). Astfel, randamentele titlurilor de stat denominate în monedă străină capătă și ele o importanță deosebită. Și pentru cazul acestora s-au înregistrat creșteri importante în primul semestru din anul 2026, reflectând temerile inflaționiste, tendința europeană și incertitudinea politică internă. Titlurile de stat românești continuă să se tranzacționeze la cel mai mare randament dintre țările din Europa Centrală și de Est, semnificativ chiar și peste celeași maturități emise de Serbia.

Randamentele titlurilor de stat denominate în euro la 10 ani: RO, HU, PL, SRB, DE (%)

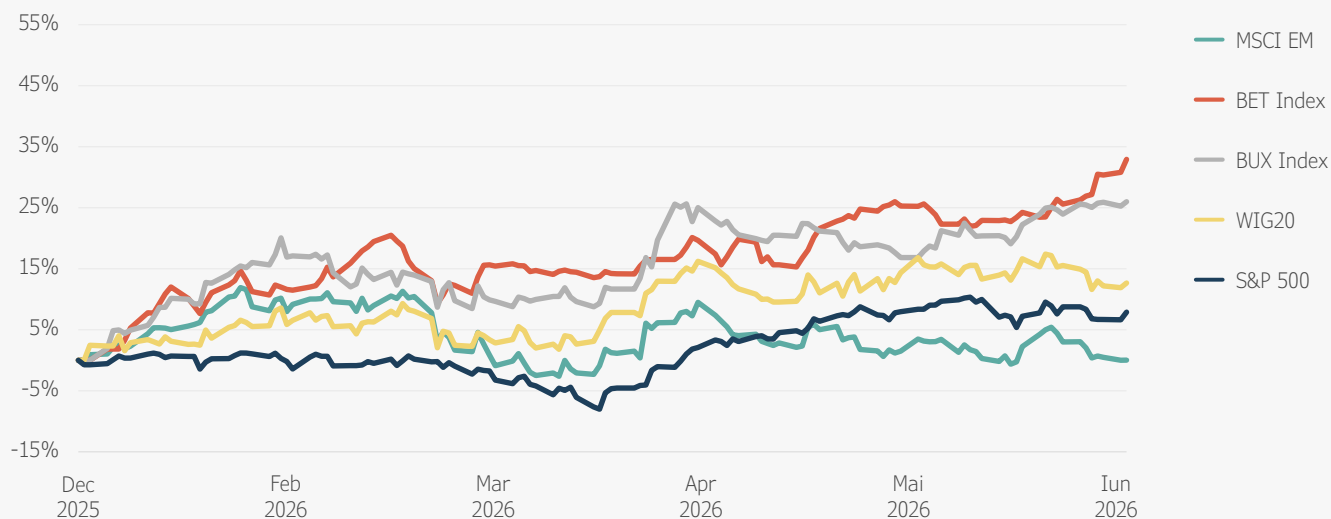
Sursa: Investing.com, prelucrări Confederația Patronală Concordia

În primul semestru din 2026 bursele de acțiuni din România și din Ungaria s-au remarcat prin evoluții pozitive puternice, indicii BET și BUX înregistrând randamente de 33%, respectiv 26%. Tot

evoluții pozitive, dar semnificativ mai reduse au fost înregistrate de alte piețe de acțiuni europene, dar și de piața americană, chiar dacă pe fondul unei volatilități mai ridicate.

Deși s-au observat aceste evoluții bune pentru piața locală de acțiuni, este posibil ca ultima parte a anului să fie marcată de fluctuații mai mari și de anumite corecții, în special în contextul menținerii tensiunilor pe piețele internaționale și al incertitudinilor politice locale.

Randament cumulat de la începutul anului 2026: BET, BUX, WIG20, S&P 500, MSCI EM

Notă: Pe grafic sunt prezentate randamentele cumulate ale celor 5 indici, punctul de plecare fiind 1 ian. 2026

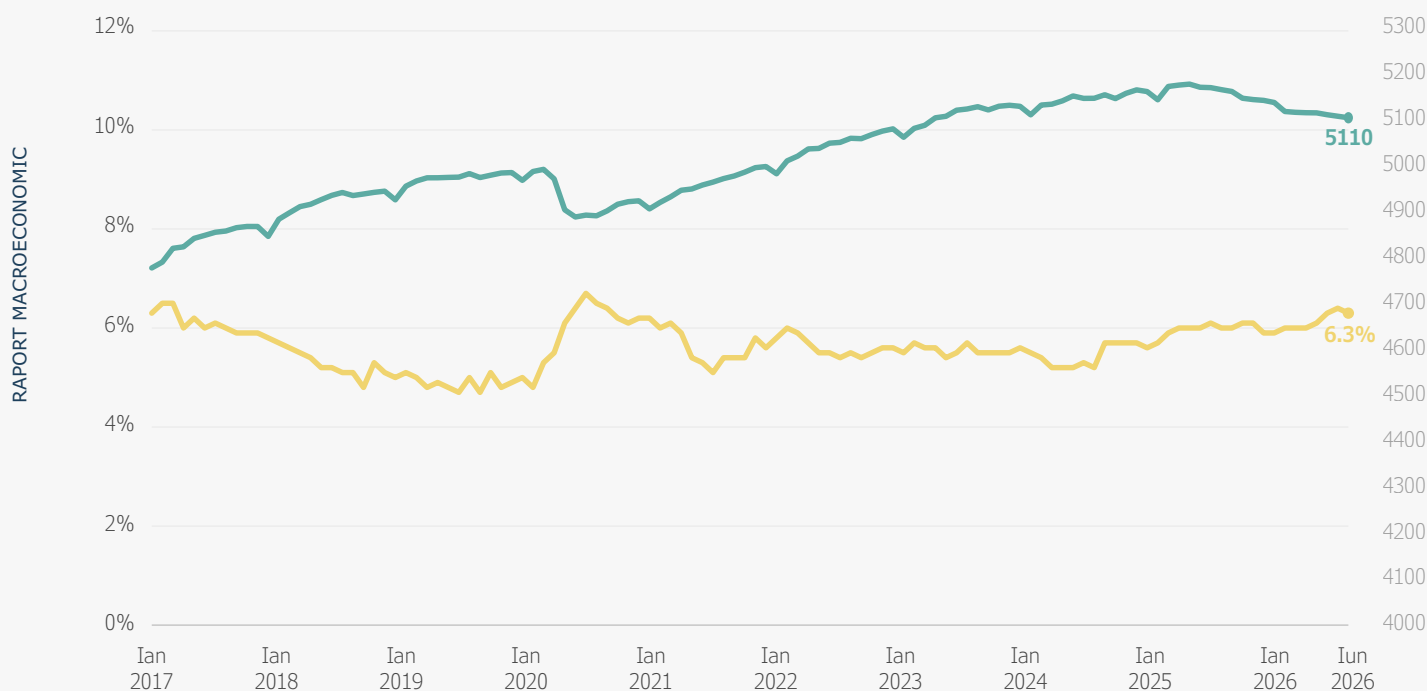
Sursa: BVB, Investing.com, prelucrări Confederația Patronală Concordia

6. Piața muncii

Numărul de angajați a continuat să scadă în România în primul semestru din 2026, iar rata șomajului a atins 6,8% în aprilie și iunie, maximul ultimilor ani. Toate acestea arată o deteriorare a pieței muncii, pe fondul activității economice slabe, atât în România, cât și în Europa, dar și pe fondul schimbărilor care sunt determinate de adoptarea inteligenței artificiale.

Evoluția numărului de salariați din România și rata șomajului

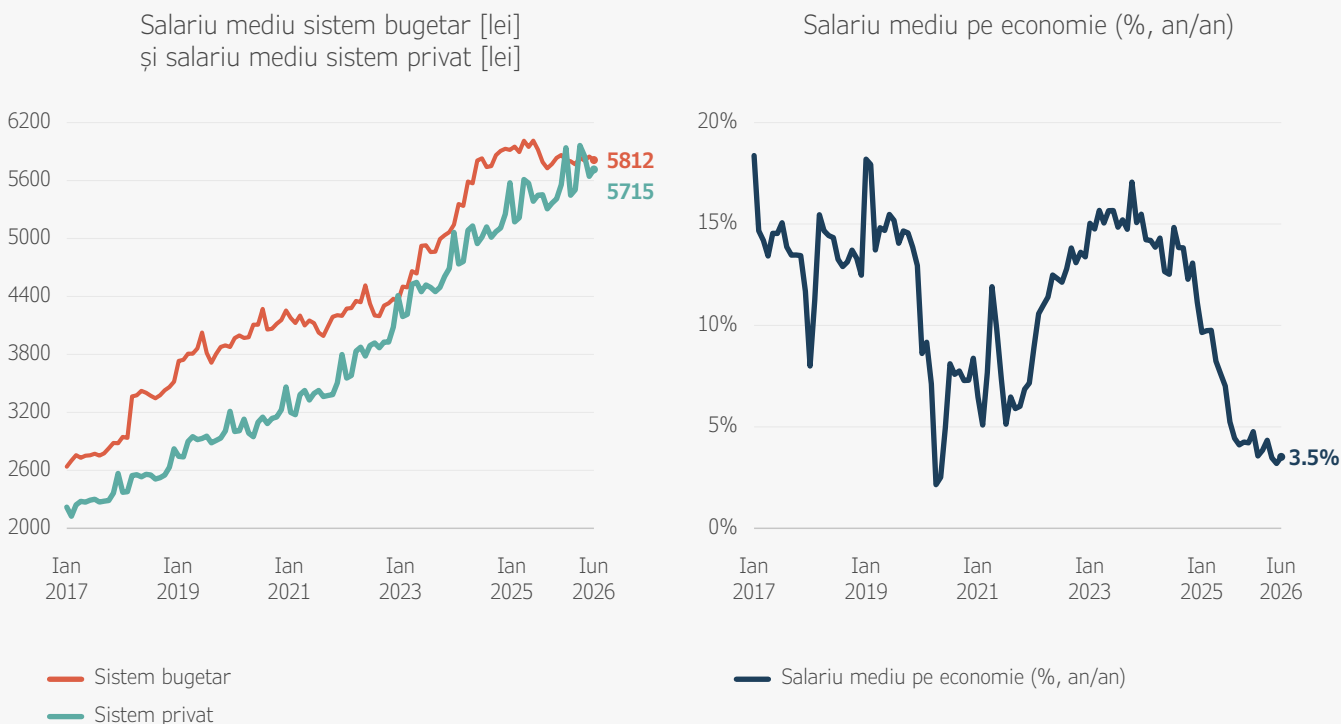
Evoluția numărului de salariați din România și rata șomajului

— Rata șomajului BIM (%) (%, axa stângă)

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Deteriorarea pieței muncii a fost reflectată și de încetinirea ritmului anual de creștere a salariilor nete, care a atins nivelul de 3,5% la finalul lunii iunie 2026. Această valoare este semnificativ mai scăzută decât ritmurile înregistrate în ultimii 3 ani, atunci când salariile medii lunare nete au avut creșteri cuprinse între 10% și 20%.

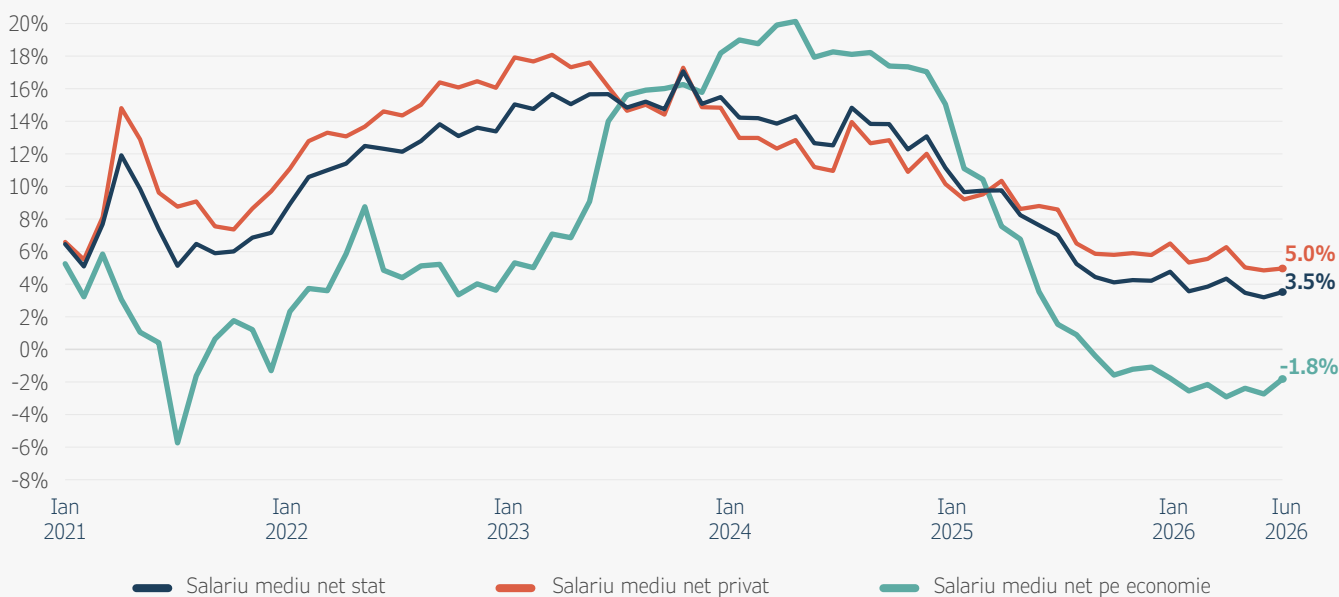
Evoluția salariilor din România

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Dinamica mai slabă a salariului mediu net pe economie a fost determinată preponderent de înghețarea sau chiar scăderea câștigurilor salariale pentru o parte dintre angajații din sectorul public. Cu toate acestea, nu trebuie neglijată nici încetinirea ritmului de creștere pentru salariile din mediul privat, acolo unde dinamica anuală aproape că s-a înjumătățit față de aceeași perioadă a anului anterior (8,8% în iunie 2025 vs. 5% în iunie 2026).

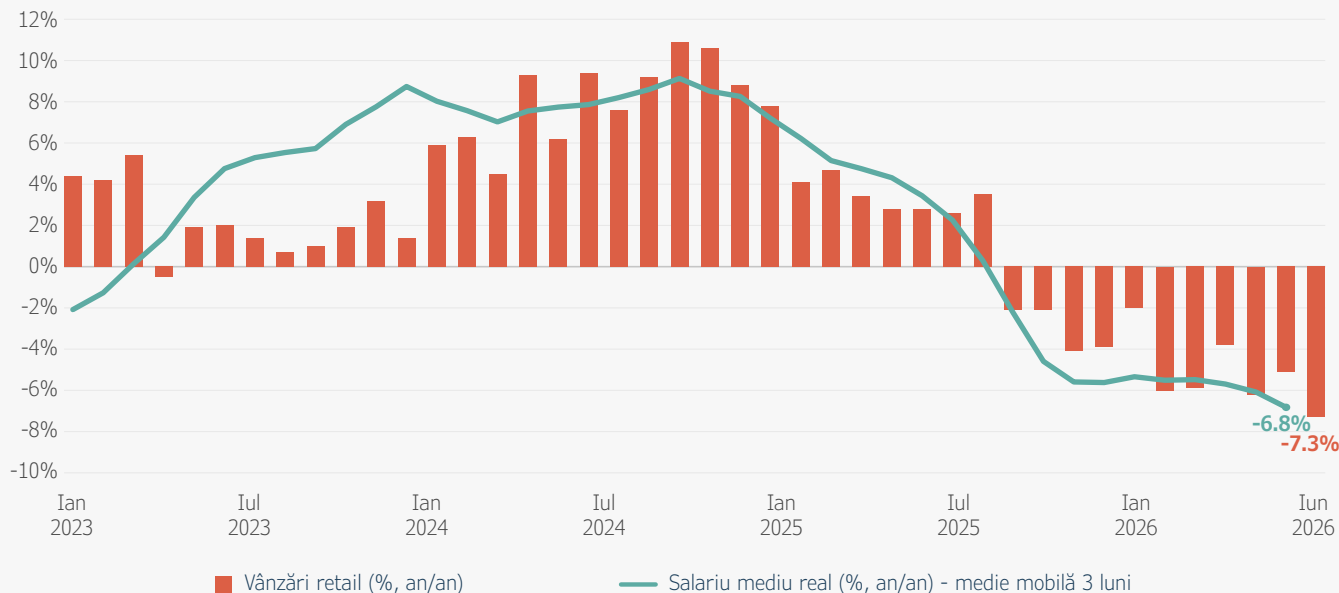
Dinamica salariilor: sistem public, sistem privat și total economie (% , an/an)

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Evoluția salariilor, în corelație cu rata inflației, influențează puterea de cumpărare a oamenilor, dar și încrederea acestora în economie. Această corelație se poate observa foarte ușor pentru economia

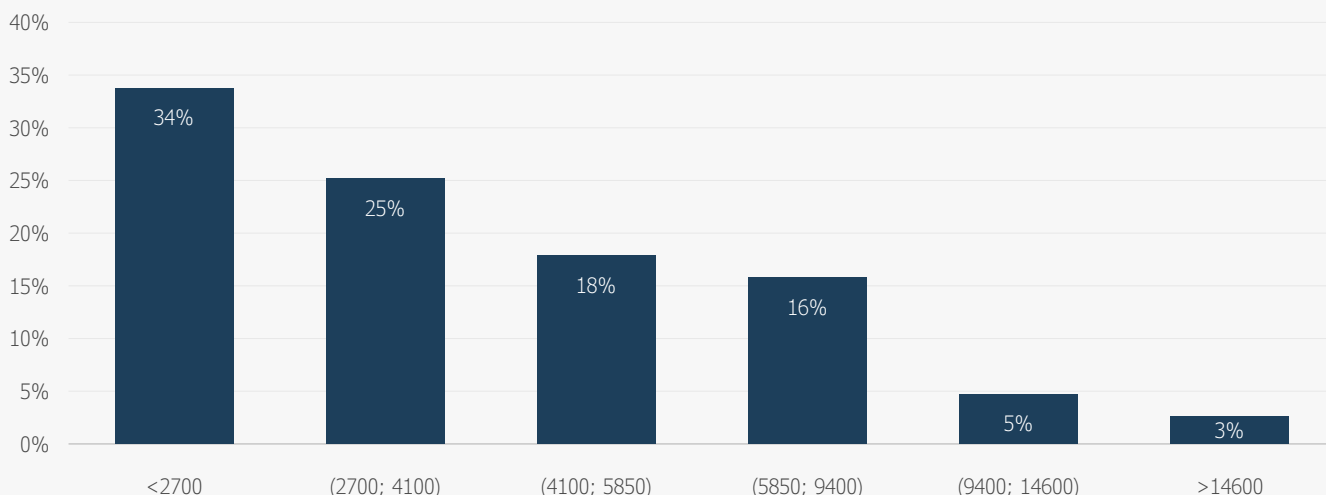
României, acolo unde odată cu intrarea în teritoriul negativ a ritmului anual de creștere a salariului mediu real net s-a observat o deteriorare însemnată a vânzărilor cu amănuntul, acestea fiind un proxy fidel pentru consumul populației. Tendința de scădere a vânzărilor cu amănuntul s-a accentuat pe măsură ce salariul real a scăzut, iar o revenire va fi dependentă de revenirea salariului real în teritoriul pozitiv, dar și de revenirea încrederii consumatorilor.

Sursa: Institutul Național de Statistică, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Pentru piața muncii este importantă dinamica salariului mediu net, dar la fel de importantă este și distribuția angajaților în funcție de nivelul salarial, cu o concentrare mare de angajați la niveluri salariale mai joase sau medii care reflectă problemele structurale din piața muncii.

Distribuția angajaților din România în funcție de salariul net la 30 septembrie 2025 (% din total angajați)

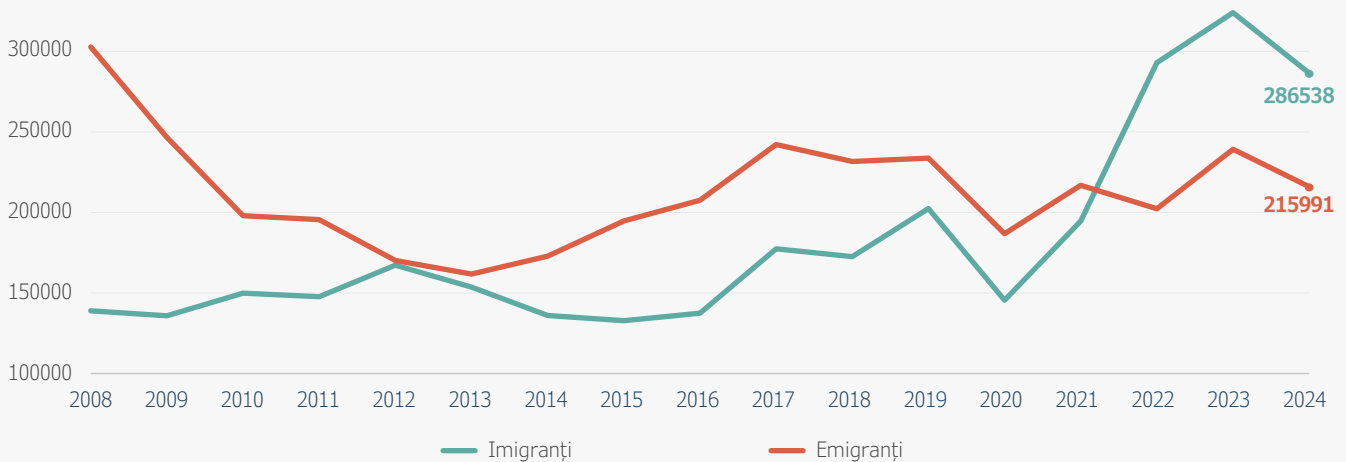
Sursa: Ministerul Muncii, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Se poate observa că un număr ridicat (aprox. 58%) de angajați sunt plătiți cu salarii nete mai mici decât 4.100 lei, iar o parte semnificativă dintre aceștia (33% din total angajați) au salarii apropiate de salariul minim net pe economie. Se poate afirma că majoritatea salariilor sunt concentrate în zona de jos a intervalului și doar foarte puține sunt peste 9.400 lei (8%), iar peste 14.600 lei avem doar 3% din totalul angajaților. Această distribuție subliniază atât structura economică, cât și problemele

privind productivitatea, pe care piața muncii le are. Gradul scăzut de conformare, respectiv munca la negru și la gri, reprezintă o altă cauză a acestei distribuții. Corelat, acestea se transpun ulterior și în finanțele publice, prin încasări din impozite și contribuții scăzute, dar și în viitoare pensii de stat mici, cu impact social ridicat.

Dinamica numărului de emigranți și imigranți modelează în mod semnificativ piața muncii. În România, începând cu anul 2021 se consolidează tendința de echilibrare pozitivă a migrației, înregistrând un număr mai mare de imigranți, decât emigranți. Numărul de imigranți, care a crescut constant, se referă cu precădere la lucrătorii care contribuie la asigurarea necesarului de lucrători pe piața muncii pe de o parte, iar pe de altă parte, la un val moderat de reveniri în țară.

Evoluția numărului de emigranți și imigranți în România

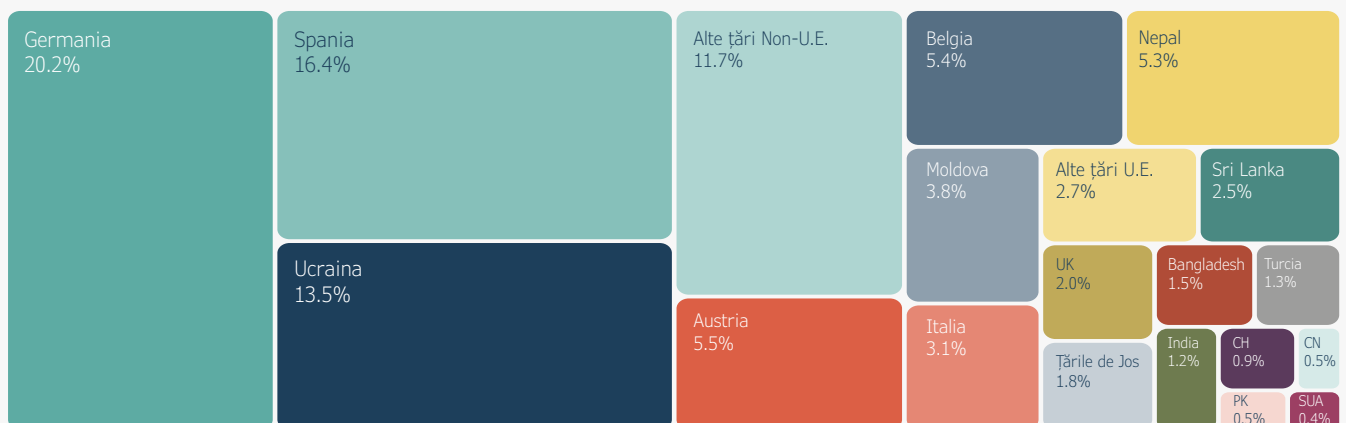

Sursa: Eurostat, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Distribuția imigranților după țara de proveniență în 2024 ne arată că 56% provin din state membre ale Uniunii Europene, unde ponderile cele mai ridicate în total imigranți le-au avut cei din: Germania (20%), Spania (16%) și Austria (5,5%). Astfel, românii întorși în țară au reprezentat peste jumătate din totalul imigranților în 2024, conform Eurostat.

Imigranții din țări non-U.E. au reprezentat 46% din total, iar cele mai ridicate procente din total imigranți au fost înregistrate din: Ucraina (13,4%), Nepal (5,3%), Moldova (3,8%), Sri Lanka (2,5%) și Marea Britanie (2,1%).

Distribuția imigranților în România după țara de proveniență (2024)

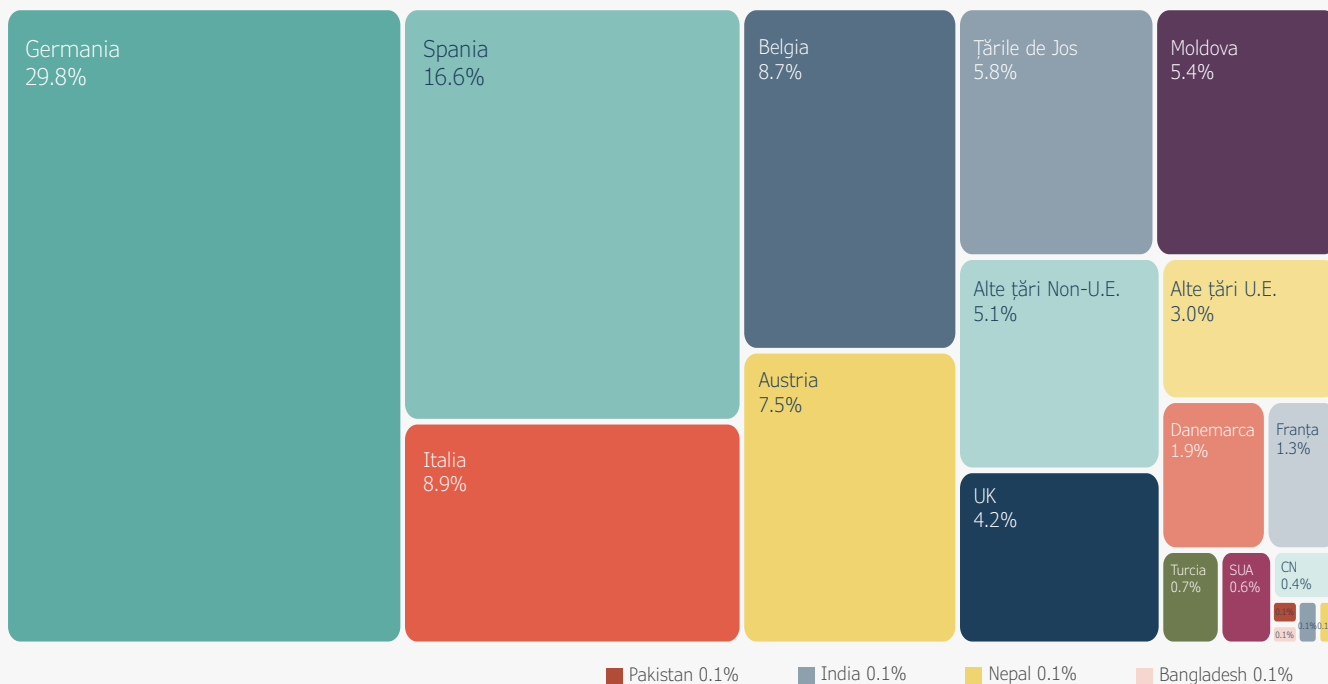

Sursa: Ministerul Muncii, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Situația în cazul emigranților arată că majoritatea covârșitoare a acestora s-au îndreptat către țări din U.E., ponderea lor fiind de 83% din totalul emigranților. Dintre aceștia, cei mai mulți au ales ca destinație Germania (29,8%), Spania (16,6%), și Italia (8,9%), destinațiile preferate de români și în anii anteriori, unde există comunități mari formate deja.

Emigranții care s-au îndreptat către țări non-U.E. au reprezentat 17% din total, iar țările cu cele mai ridicate ponderi au fost: Moldova (5,4%), Marea Britanie (4,2%) și Turcia (0,7%).

Distribuția emigranților din România după țara de destinație (2024)

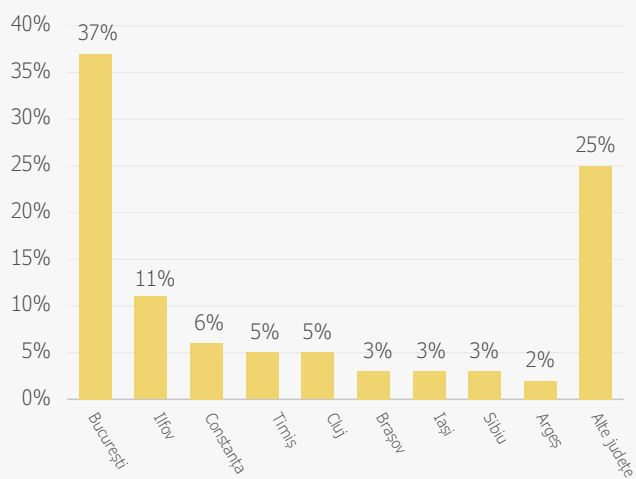
Sursa: Ministerul Muncii, prelucrări Confederația Patronală Concordia

Imigranții pot ajuta la acoperirea necesarului de forță de muncă în anumite domenii unde există deficit. În acest sens, datele Ministerului Muncii și Solidarității Sociale arată că, dintre imigranții veniți din țări membre ale Uniunii Europene în 2025, doar 15% au avut cel puțin o zi de contract de muncă activ în România, iar dintre cei din afara U.E. 86% au avut contract de muncă activ. Aceste cifre pot sugera că o parte importantă dintre cei care au venit din U.E. întreprind alte activități, inclusiv economice, sunt retrași din câmpul muncii sau sunt minori. Pe de altă parte, cei din afara U.E. intră preponderant în piața muncii și pentru aceștia este important de analizat modul în care au fost distribuiți pe județe și pe domenii de activitate, pentru a înțelege unde există deficit de forță de muncă.

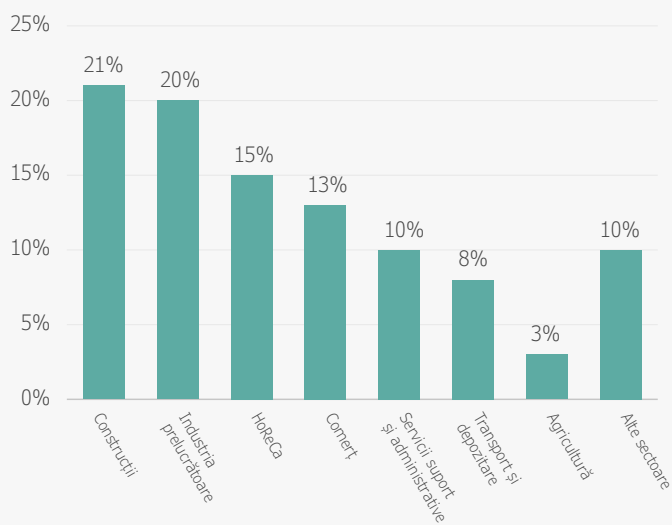
Aproximativ 48% dintre angajații din țări non-U.E. au fost înregistrați în regiunea București-Ilfov, următoarele 3 județe (Constanța, Timiș și Cluj) având cumulată 16% din totalul acestor angajați. Majoritatea angajaților non-U.E. sunt concentrați în marile aglomerări urbane, acolo unde există deficit de forță de muncă, dar și unde aceștia se pot integra mai ușor.

Sectoarele de activitate unde au activat angajații din afara U.E. în 2025 au fost: construcții (21%), industria prelucrătoare (20%), HoReCa (15%) sau comerț (13%). Este vorba despre sectoare de activitate care s-au confruntat cu probleme în a găsi forța de muncă necesară în anii anteriori, în special necalificată sau slab calificată.

Distribuția angajaților non-U.E. pe județe

Distribuția angajaților non-U.E. pe domenii de activitate

Sursa: Ministerul Muncii, prelucrări Confederația Patronală Concordia

7. Competitivitate și potențial de creștere pentru România

Competitivitatea unei economii este unul dintre subiectele cele mai discutate în această perioadă, atât la nivel european, cât și în România. O economie competitivă are nevoie ca prețul plătit pentru factorii de producție să fie cât mai redus, astfel încât să poată livra bunuri și servicii cu valoare adăugată ridicată.

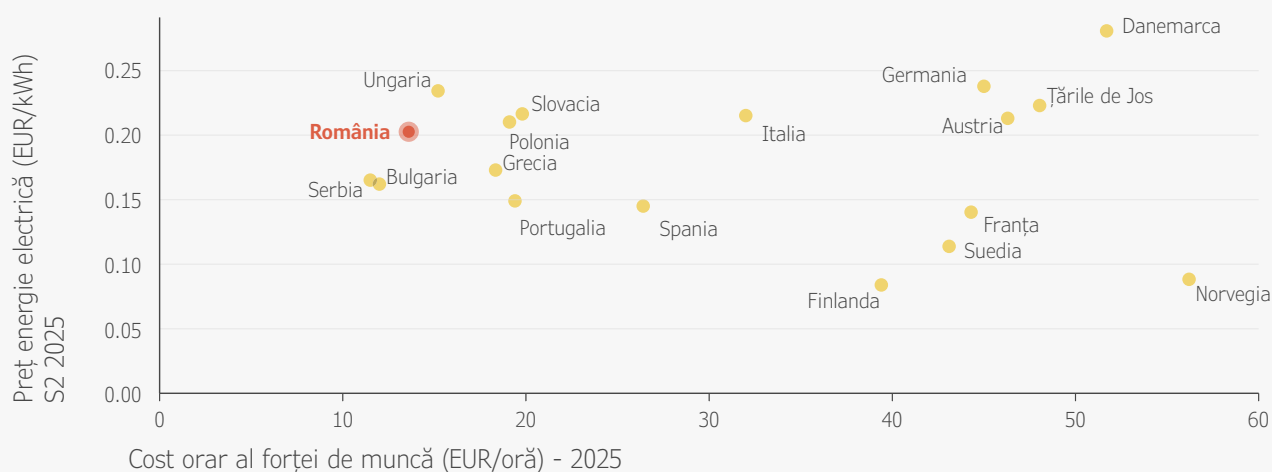
Turbulențele de pe piața energiei din ultimii ani au afectat competitivitatea economiilor europene, iar România nu face excepție. În paralel, inflația ridicată a pus presiune pe costurile salariale: România și Bulgaria au înregistrat, în ultimul deceniu, cele mai ample creșteri salariale din U.E., într-un proces accelerat de convergență cu celelalte state membre.

Se conturează astfel o întrebare firească: unde se situează România în privința costurilor cu energia electrică, gazele naturale și forța de muncă pentru firmele din producție?

Deși costurile salariale au crescut rapid, România își păstrează unul dintre cele mai scăzute costuri orare cu forța de muncă din U.E., un avantaj real de competitivitate. În schimb, costul energiei electrice plătit de marii consumatori industriali a urcat abrupt și plasează în prezent România printre țările cu cel mai ridicat preț, alături de Ungaria, Austria, Slovacia sau Polonia.

Prețul energiei electrice pentru consumatorii industriali mari din România depășește semnificativ nivelurile din Spania, Grecia, Portugalia sau Franța, rămânând însă sub cel din Danemarca, Germania sau Țările de Jos. Această poziționare afectează puternic competitivitatea românească și dezavantajează țara în competiția pentru atragerea de noi capacități de producție la nivel european.

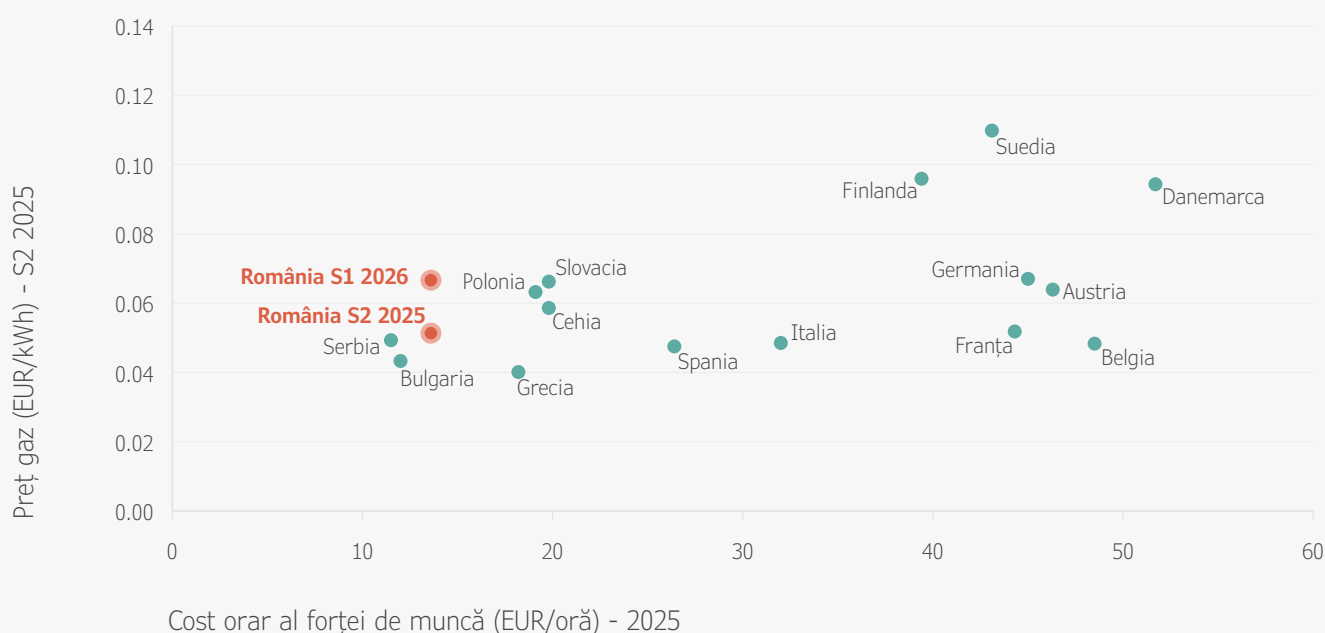
Prețul energiei electrice plătit de consumatorii industriali (ID) vs. costul orar al forței de muncă

Sursa: Eurostat, calcule proprii Confederația Patronală Concordia

Până în prima jumătate a anului 2026, prețul gazelor naturale plătit de consumatorii din România s-a numărat printre cele mai scăzute din Europa. Odată cu eliminarea plafonării pentru consumatorii persoane juridice, estimările arată însă că prețul plătit de firmele românești se va apropia de nivelurile din Germania și Austria, depășindu-le pe cele din Franța, Grecia, Spania sau Italia. Este vorba, din nou, despre o pierdere importantă de competitivitate, resimțită acut în sectoarele pentru care gazul reprezintă un cost semnificativ.

Prețul gazelor naturale plătit de consumatorii industriali (I4) vs. costul orar al forței de muncă

Sursa: Eurostat, calcule proprii Confederația Patronală Concordia

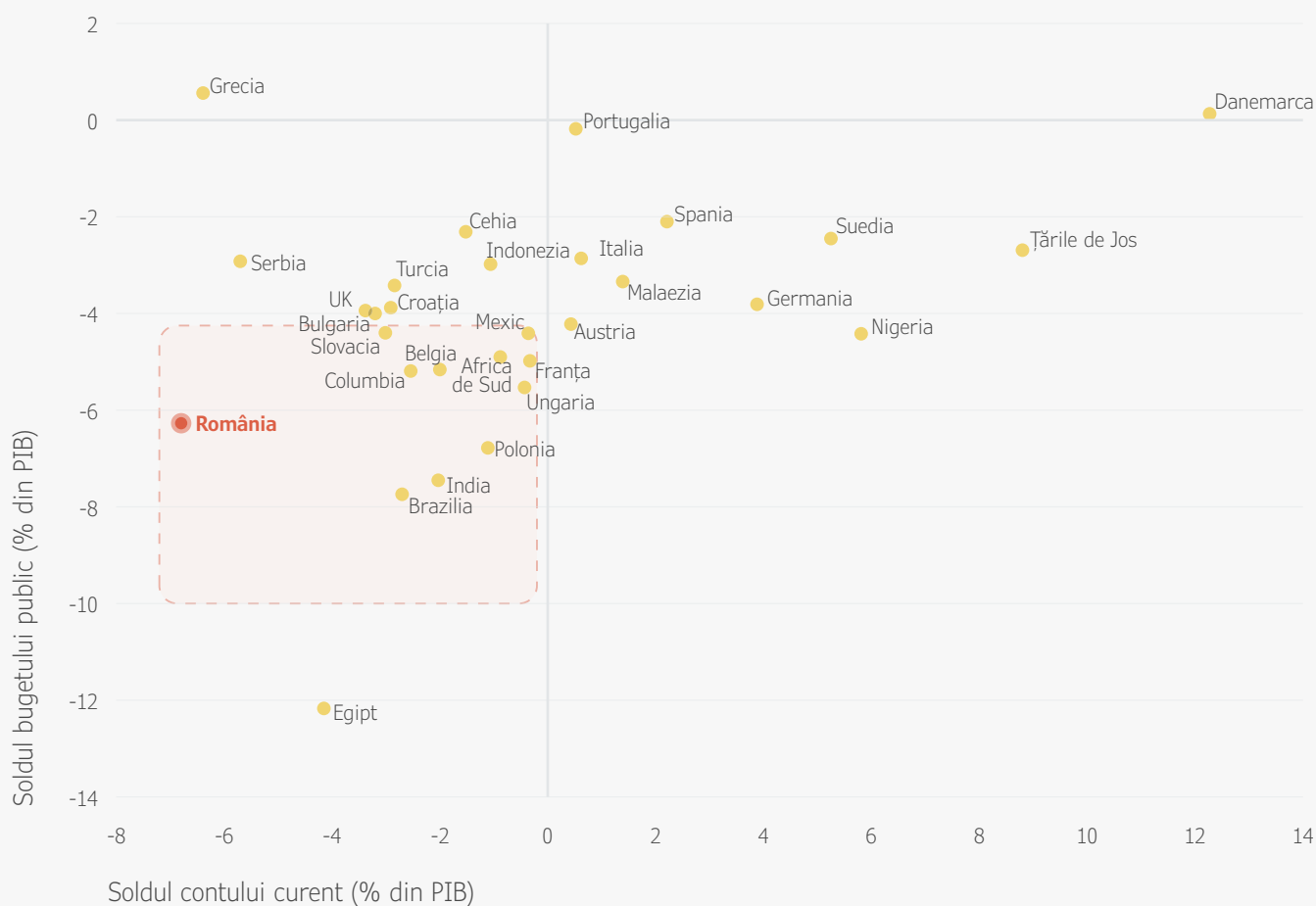
Statul român trebuie să gândească politici transectoriale care să contribuie la atenuarea costurilor cu energia, care afectează puternic competitivitatea firmelor românești. Plafonările nu sunt soluția, problema prețurilor trebuie reglată prin asigurarea producției dintr-un mix de surse capabile să genereze energie electrică la costuri rezonabile în orice moment. De asemenea, trebuie eliminate barierele de intrare pentru diferiți producători și actori care pot contribui la buna funcționare a pieței.

Nu în ultimul rând, suportabilitatea prețurilor poate fi asigurată mai bine prin creșterea valorii adăugate a bunurilor și serviciilor produse în România, iar aceasta trebuie să fie o direcție strategică pentru politicile publice din țara noastră.

România se confruntă cu situația deficitelor gemene (deficit de cont curent și deficit bugetar), iar nivelul acestora este unul dintre cele mai mari printre statele lumii. Conform prognozei Băncii Mondiale, la finalul anului 2026, valorile deficitului de cont curent și ale deficitului bugetar vor poziționa România alături de state precum Egipt, Columbia sau Brazilia, la distanță foarte mare față de statele din Europa de Vest, dar și față de statele din Europa Centrală și de Est precum Ungaria sau Serbia. Polonia se va confrunța cu deficit bugetar mai ridicat decât al României, însă valoarea soldului contului curent diminuează semnificativ riscurile asumate.

România se află într-o situație extrem de vulnerabilă față de șocuri externe, iar costurile de finanțare a deficitului sunt printre cele mai ridicate și reduc spațiul de manevră al guvernului privind investițiile și susținerea creșterii economice.

Situația soldului bugetului public și a soldului contului curent: România vs. alte state (2025)

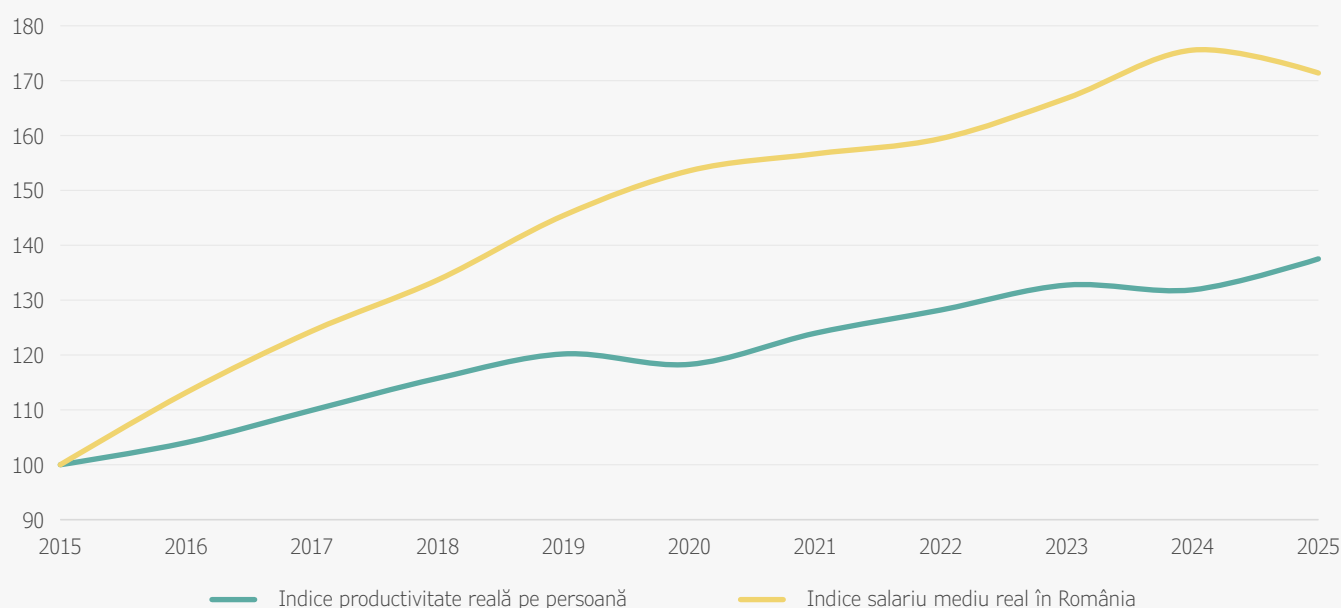
Sursa: Banca Mondială, FMI, prelucrare Confederația Patronală Concordia

Măsurile luate de guvern în anul 2025 au redus parțial deficitul bugetar, însă acesta va continua să fie la un nivel ridicat și în următorii ani (aprox. 5,8% din PIB în 2027 și 5,7% din PIB în 2028 conform estimării FMI). Efortul și corecțiile necesare pentru a reduce un deficit bugetar care se apropia de 10% din PIB trebuie să fie semnificative, iar implementarea lor este de durată, pentru a nu afecta puternic creșterea economică.

În ceea ce privește soldul contului curent, se așteaptă îmbunătățiri marginale în anul 2026. România va continua să aibă cel mai ridicat deficit de cont curent din Europa și printre cele mai mari din lume, fiind vulnerabilă la șocuri externe. Corecția acestuia implică o serie de măsuri ample care să susțină exporturile și să conducă la atragerea de investiții străine directe. Este un proces de durată, timp în care România continuă să fie extrem de vulnerabilă la diferite șocuri externe, în special în ceea ce privește fluxurile comerciale.

Deși costul mediu cu forța de muncă este în continuare unul mai scăzut în România decât în alte state membre U.E., viteza de creștere a salariilor din țara noastră și lipsa de corelare a acestora cu productivitatea muncii încep să fie îngrijorătoare. În ultimii 10 ani, creșterea reală a salariilor în România a depășit cu 33 puncte procentuale dinamica productivității reale. Astfel, presiunea asupra competitivității României începe să se simtă și erodează unul dintre argumentele cu ajutorul căruia am atras investiții străine directe în ultimii ani.

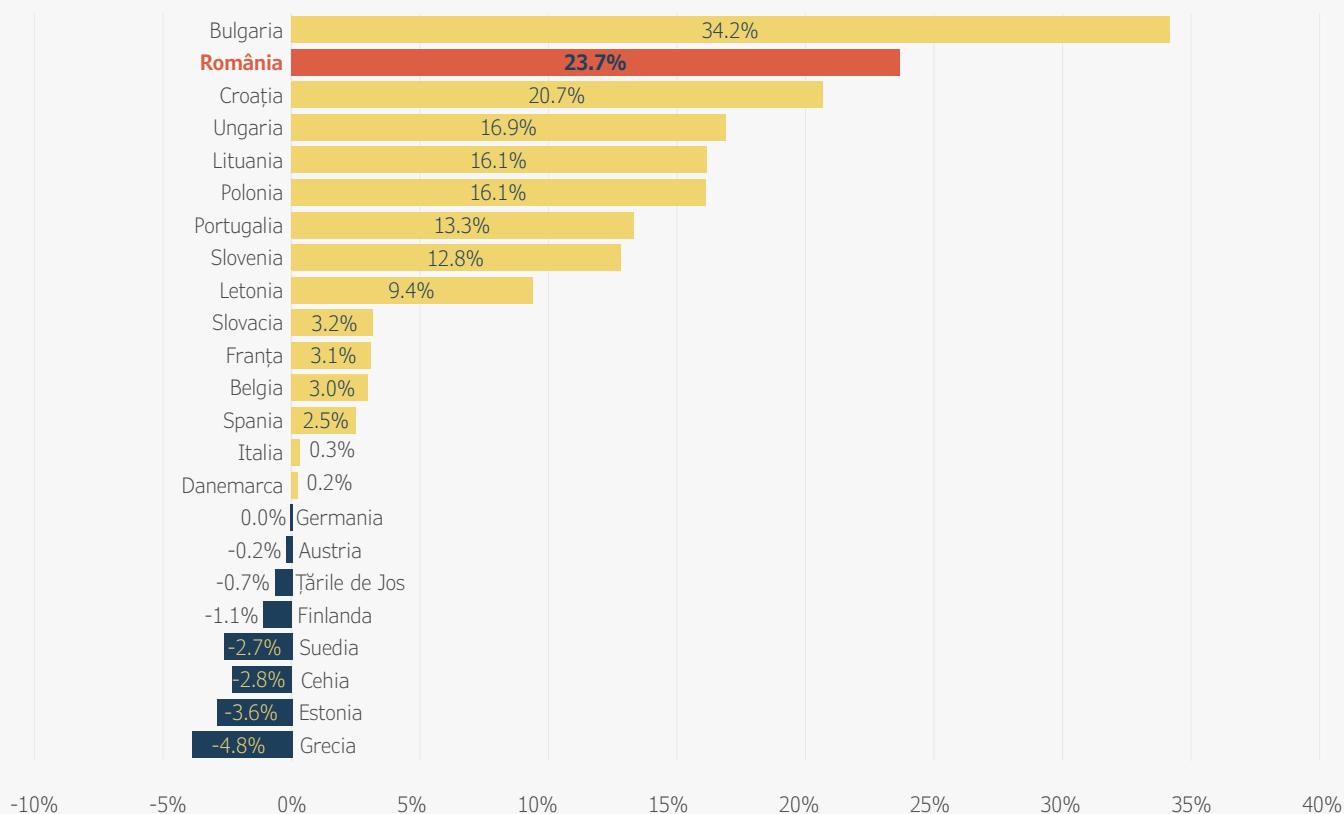
Indicele productivității reale a muncii vs. Indicele salariului mediu real în România (bază 100 = 2015)

Sursa: Eurostat, prelucrare Confederația Patronală Concordia

O perspectivă interesantă privind modificarea salariilor, dar care poate fi privită și prin prisma modificării puterii de cumpărare, este dată de analiza modificării costului real cu salariile pe baza unei comparații pentru diferite state în perioada post-pandemie 2021-2025.

Modificarea costului real cu forța de muncă în perioada 2021-2025

Sursa: Eurostat, prelucrare Confederația Patronală Concordia

Bulgaria, România și Croația au avut cea mai mare creștere reală a costului cu salariile din Uniunea Europeană, de peste 20% în orizontul analizat. Acest lucru evidențiază o creștere a puterii de cumpărare, dar care vine simultan cu o pierdere a competitivității, chiar și în condițiile în care România și Bulgaria veneau de la nivele ale salariilor medii mai mici.

De remarcat este că majoritatea țărilor din Europa Centrală și de Est au înregistrat creșteri ale costului real cu forța de muncă, pe când cele din Vestul Europei au înregistrat stagnări sau chiar scăderi. Astfel, țări precum Italia, Danemarca, Germania și Austria au înregistrat stagnări, iar Suedia, Cehia, Estonia sau Grecia au înregistrat scăderi reale ale costului forței de muncă. În cazul acestor țări vorbim despre o scădere a puterii de cumpărare și despre o ușoară degradare a nivelului de trai.

CONFEDERAȚIA PATRONALĂ
CONCORDIA
DIALOG PENTRU DEZVOLTARE